Nr. 16. Piątek 20. Stycznia 1871. Rok 61.

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miejscowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 ct., pocztą 7 ct.

GAZETA LWOWSKA

Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond: pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej (Ulica Wałowa Nr 370).

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z 3. stycznia b. r. mianować zwyczajnego profesora botaniki przy uniwersytecie lwowskim dr. Adolfa Weiss zwyczajnym profesorem fizyologii roślinnej przy uniwersytecie w Pradze.

Część nieurzędowa.

W dniu 14. stycznia b. r. ukonstytuowała się c. k. rada sanitarna dla Galicyi z wielk. księstwem Krakowskiem w myśl ustawy z 30. kwietnia 1870, nr 68 Dz. U. P.

Przewodniczącym rady wybrany został c. k. radca namiestnictwa i krajowy referent sanitarny dr. Ignacy Ressig, a zastępcą tegoż dr. Michał Wereszczyński

Lwów, dnia 20. stycznia.

Porównując przedlitawskie stronnictwo konstytucyjne z węgierskiem stronnictwem Deaka robi »Warrens Correspondenz« następujące uwagi: »Pomiędzy stronnictwem konstytucyjnem w zachodniej połowie monarchii a tem samem stronnictwem w krajach korony św. Szczepana zachodzi różnica bardzo niekorzystna dla pierwszego. Podczas gdy bowiem stronnictwo Deaka będąc silnie zorganizowaną całością, kierowaną przez znakomitych przewódzców i przestrzegającą ścisłą karność rozwija ciągle swą siłę, odpowiednią jego moralnej i numerycznej potędze, przedlitawskie stronnictwo konstytucyjne nie posiada przewódzców i okazało brak zgodności w celach, w skutek czego nastąpić musiało osłabienie i rozprzężenie całego organizmu. Oba stronnictwa są w tem do siebie całkiem podobne, że oparły się o jedną dominującą narodowość. Ale podczas gdy stronnictwo Deaka nie kładło nigdy nacisku na pochodzenie jego rozmaitych członków i chętnie przyjmuje do swego grona każdego, kto tylko według jego zasad dąży do wielkości Węgier, stronnictwo konstytucyjne w Przedlitawii przez nierozsądną wyłączność narodową osłabiło swoje znaczenie i dało przeciwnikom swoim broń bardzo dogodną. Gdy ministeryum księcia Auersperga rozpoczęło u nas czynność swoją, posiadało w swoim składzie dwóch ministrów fachowych i ministra bez teki, którzy dla swych intellektualnych zalet i wysokiego daru wymowy zajęli wybitne stanowisko wobec narodu i swojego stronnictwa. Niestety znaną była powszechnie sprzeczność ich dążności, wzajemne obwinianie się i gorycz pewna w stosunkach. Ministerstwo hrabiego Andrassy istnieje nierównie dłużej a mimo to nie wystąpiło nigdy w obec przeciwników swoich w podobnem rozprzężeniu i nie zdradziło przed nimi słabości ukrytej w niezgodności temperamentów i zapatrywań swoich członków. Nasze stronnictwo konstytucyjne używając się aż nadto często na zewnętrzne wpływy niekorzystne dla jego potęgi zapomniało, że dla wewnętrznej rozterki nie mogło się stać stronnictwem kierującem. Polityczne stosunki w Przedlitawii przybrały taki kształt, że parlamentarny rząd długo walczyć będzie musiał z trudnościami. Ale te trudności staną się niepokonanemi, jeżeli stronnictwo konstytucyjne nie zorganizuje się silnie, jeżeli nie pozbędzie się swojej wyłączności narodowościowej i nie postawi na czele przewódzców, którzyby przedewszystkiem unikali wewnętrznego rozprzężenia. Stronnictwo, które u nas chce wziąć ster rządu do ręki, musi być jednolitem w swych zapatrywaniach, silnem, zdolnem i wyrozumiałem. Stronnictwo to musi mieć siłę przyciągającą do niego obce żywioły i łączące je w ścisłą całość. Dzieje stronnictwa konstytucyjnego są pouczającą wskazówką. Jeżeli stronnictwo to zbada przedmiotowo powody licznych niepowodzeń, jeżeli się zreformuje i przejmie duchem prawdziwie politycznym, natenczas może mieć pewną nadzieję, że niebawem tak samo jak stronnictwo Deaka wypełni swe wielkie zadanie polityczne.«

Wiedeń. Podróż J. Ex prezydenta rady ministrów do Pesztu wywołała znowu rozliczne pogłoski odnoszące się do przesilenia w ministerstwie. „Że życzenie stanowczego zakończenia przesilenia w ministerstwie — pisze „Fremdenblatt“ — jest we wszystkich kołach politycznych tem gorętsze, im bliższy jest termin zebrania się Rady państwa, łatwo zrozumieć można. J. Ex hr. Potocki ponownie prosił o dymisyę i prowadzi dalej czynności swoje tylko dlatego, że ukonstytuowanie nowego ministerstwa jest w tej chwili faktycznem niepodobieństwem. O sposobie załatwienia przesilenia obiegają tak rozliczne pogłoski, że śmiało utrzymywać można, iż wszystkie przypuszczenia opierają się na domysłach albo nawet na osobistych życzeniach. Niepotrzebnem jest przeto powtarzanie wszystkich pogłosek i kombinacyi, które niezawodnie nie mają żadnej pozytywnej podstawy. Uwagi godnym jest natomiast fakt, że organa polskiego stronnictwa występują stanowczo przeciw przyjaźni dla Niemiec polityce austryackiego gabinetu. Mniemamy, że ta polityka polskiego stronnictwa jest polityką uczuciową, niezgodną z rozumnem ocenieniem własnego interesu. Gdyby przymierze pomiędzy Austryą a Niemcami rzeczywiście do skutku przyszło, to skierowanem byłoby ono przeciw Rosyi i jej planom na Wschodzie. Nie można wątpić, że Polacy idąc za głosem rozsądku nie powinni sprzeciwiać się takiej polityce. Czy ten rozdrażniony ton oświadczeń polskiego dziennikarstwa wynika może ztąd że niemieckie stronnictwo oswaja się z myślą udzielenia Galicyi żądanej odrębności pod warunkiem, by sama koszta ztąd wynikające ponosiła i we wszystkiem zrzekła się wsparcia od państwa? Jeżeli tak jest istotnie, to przypominamy polskim przewódzcom stronnictw, że podobna agitacya jest reakcyą przeciw żądaniu odrębnego stanowiska. Naturalnym skutkiem tego kroku byłaby chęć zawarcia pod stosownemi warunkami honorowego pokoju ze stronnictwem konstytucyjnem, do czego skłaniają się niezawodnie wyrozumiałe wiernokonstytucyjne żywioły.“

Peszt. O posiedzeniu delegacyi Rady państwa z 18. b. m. otrzymały dzienniki następujące telegraficzne sprawozdanie: Na posiedzeniu delegacyi Rady państwa z 17 bm obradowano nad budżetem ministerstwa spraw zagranicznych. Głos zabrał Plener. Mowca zaleca pewną rezerwę w sądzeniu o polityce zagranicznej; nie tak daleko ona jednak iść powinna, aby życzenia i skargi reprezentacyi kraju nie miały być wypowiedziane. Godną pożałowania jest chwiejność polityki mężów, którzy zamięszali wewnętrzne stosunki i naruszyli znaczenie państwa Lud zawierzy prowadzeniu polityce zagranicznej dopiero wtedy, gdy takowa będzie stanowczo dążyć do utrzymania pokoju. Położenie polityczne wobec konferencyi londyńskich nie jest tak dalece groźnem. Mowca doradza przyjaźń z Prusami, jako odpowiednią interesom wspólnym obu mocarstw i zabezpieczającą od zachcianek wojennych innego sąsiada.

Kuranda: Kiedy obradujemy spokojnie w tej sali o stosunku Austryi do Europy, ostatnia zabiera sama szczególniejsze stanowisko. Mocarstwo, które dotychczas grało pierwszą rolę w koncercie państw europejskich, spadło ze swego wysokiego stanowiska. Jako Niemiec mógłbym się upajać zwycięstwami, ale przemawiam jako poseł w Izbie austryackiej, a tu narodowy zmysł winien ustąpić poczuciu dobra państwa, do którego należemy. Przebieg wypadków od czasu Sedanu jest godnym pożałowania ze stanowiska ludzkości, wolności i polityki europejskiej. Silny prąd nienawiści porywa dziś dwa narody, pierw popierające się wzajem dla zdobycia owoców oświaty; ze stanowiska ludzkości byłaby tu pożądana polityka pokojowa.

Ze stanowiska wolności również godnym pożałowania jest upadek Francyi. Nie zapoznaję wcale nieszczęsnych następstw rządów Napoleona III., ale nie potrzeba też zapominać o r. 1789, w którym w Paryżu ogłoszono „prawa człowieka“, nie trzeba zapominać o zbawieniu ludów dokonanem przez Francyę.

Mowca przytacza liczne przykłady z historyi i wylicza zasługi Francyi około oswobodzenia ludów, gdy Prusy sprowadziły reakcyę po wojnach o wolność.

Ze stanowiska powszechnej polityki europejskiej upadek Francyi jest godnym pożałowania z następujących względów: dotychczas ton polityce nadawało pięć wielkich mocarstw; trwało tak do początku ostatniego lat dziesiątka. Anglia oddzieliła się z powodu swej egoistycznej wyspiarskiej polityki, i pozostały tylko cztery mocarstwa Teraz znika czwarte mocarstwo, a pozostaną na placu tylko Prusy, Rosya i Austrya Pierwszym owocem ubycia Francyi, jest podniesienie sprawy morza Czarnego. Sąd trzech będzie na przyszłość rozstrzygał o losach Europy.

Otóż Prusy mają dwie drogi: dalszych zdobyczy, albo pokojowego konsolidowania się. Pierwszej polityki nie powinnyby się trzymać, pamiętne upadku największego ze zdobywców Napoleona I. Nie tylko Austrya, ale Szwajcarya, Belgia, Holandya lękają się o swą przyszłość Na drodze zdobyczy spotkają Prusy Austryę jako przeciwnika. Austrya winna wywalczyć swą samodzielność; straż nad Dunajem jest równie ważną jak straż nad Renem. Straż nad Dunajem winna być zasadą naszej polityki.

Prusy odsunęły niebezpieczeństwo, jakie Niemcom groziło od zachodu, ale winny również obronić je od niebezpieczeństw zagrażających od wschodu. To ostatnie niebezpieczeństwo jest wielkie i istotne, gdyż zagraża zupełną ruiną cywilizacyi europejskiej.

Jeśli Prusy zechcą się tylko konsolidować, wówczas będzie mogła Austrya iść z niemi ręka w rękę.

Rozbierając znaną depeszę hr. Bismarka, mowca nie podziela wątpliwości, żeby Bismark nieszczerze ofiarował swą przyjaźń, a było rzeczą roztropną przyjąć podaną dłoń bez rozbioru traktatu prażskiego. Natomiast następstwa przyjaźni obu państw nie mogą niedawać powodu do obawy. W Prusach przygotowuje się reakcya, i Austrya winna się mieć na ostrożności, aby nie była do niej wciągniętą. System wojskowy, który tak wielkie korzyści dał osiągnąć nad Francyą, będzie ideałem przy konsolidowaniu się wewnętrznych stosunków niemieckich. Za tym ideałem Austrya nie powinna gonić. Już raz na podobnej podstawie zawarła Austrya święte przymierze, które zabiło jej wpływ i potęgę.

Greuter: Im bardziej się zagłębia w księgę czerwoną, tem żywiej nasuwa się przekonanie, z jak małą mądrością świat jest rządzony. Byłoby do życzenia, aby budżet spraw zagranicznych był uchwalony przed budżetem wojny. Minister wojny powiedział nam, że jest tylko nożem w ręku operatora, należało więc poznać wprzódy operatora, zanim się zadecyduje o drogim nożu, kosztującym sto sześćdziesiąt milionów.

Księga czerwona sprawia wrażenie upokarzające. Kto nie wie, jak mało znaczymy na zewnątrz, może się o tem przekonać z księgi czerwonej. Chory i słaby duch przemawia z każdego wiersza; nie można odkryć żadnej kierowniczej myśli Depesza wczorajsza zostaje odwołaną nazajutrz; pierwszą część depeszy osłabia druga. W obec silnego jesteśmy pokorni, w obec słabych krzykaczami. Przyznajemy się pokornie do doznanych ciosów z objaśnieniem, że sprawiony żal już przeszedł

Kanclerz państwa wędruje od dworu do dworu, wyciąga wszędzie rękę przyjaźni. Prawda, potrzeba nam pokoju, ale niema konieczności bez potrzeby powtarzać to każdemu. Podobne zachowanie się czyni wrażenie, jakoby brakowało odwagi do wzięcia i rozważania rzeczy poważnych — poważnie. Jesteśmy przyjaciołmi całego świata, gdyż nie możemy być niczyim nieprzyjacielem.

Jest to winą w znacznej części Prus, i należy się zastanowić, zanim się z nimi połączymy. Alianse nie zawiązują się dla utrzymania pokoju, ale właśnie dla wprost przeciwnego celu. Zanim się z Prusami zwiążemy, należy się dwa i trzy razy oglądać, z kim się łączyć.

Herbst stwierdza stanowisko pokojowe w sytuacyi europejskiej, oraz wspólność interesów Prus i Austryi. Nie widzi żadnej przeszkody do przyjaźni obu państw. Krytykuje depeszę z 27. czerwca, potępia sposób postępowania przy zniesieniu konkordatu.

Rechberg broni się przeciw zarzutowi Kurandy o wspólności z Prusami kroków wojennych w r. 1864.

Sturm widzi z zadowoleniem, że kanclerz państwa stoi teraz na tem samem stanowisku, jakie on i jego przyjaciele polityczni przed laty zajęli, jednak stanowisko kanclerza wypływa z powodzenia faktów dokonanych; mowca upatruje niemożliwość reakcyi w Austryi. kładzie nacisk na wspólność interesów Austryi i Prus na Wschodzie. Rechbauer polemizuje z Rechbergem. Greuter zgadza się z zapatrywaniem rządu względem traktatu praźskiego. Hr. Beust zbija pojedyncze zarzuty i mówi: Przyjaźne stosunki z Niemcami zostały osiągnięte bez ubliżenia naszej godności, albowiem przyjaźń nam ofiarowano; zbliżenie z Włochami uspokaja nas także co do stosunków z Prusami. Zniesienie konkordatu zadowolniło katolików, chociaż to zadowolenie nie znalazło wyrazu; zerwanie z Rzymem było koniecznem następstwem wewnętrznych reform. Beust broni dokładności i zupełności księgi czerwonej, czemu zaprzeczał Herbst. Depesza o sprawach galicyjskich została wysłaną dla zbicia pogłosek o reakcyi w Austryi. Odpowiadając Giskrze, kanclerz oświadcza, iż nigdy konstytucyi nie porzuci; wzmocnić konstytucyę jest jego zadaniem. Pessymizm jest oddawna największym nie przyjacielem Austryi. Zagranica ma o nas lepsze mniemanie niż my sami. Sąsiadom nie zazdrościmy ich zwycięztw; niemamy zato jeńców i rannych. Korzyści pokoju będą coraz większe, a konstytucya nigdy nie była silniejszą jak teraz.

Londyn. „Times" z 17. b. m. pisze, że Porta musi i nadal mieć nadzór nad Dardanellami. Zresztą zdaniem tego dziennika nieistnieje powód, dla któregoby miano zatrzymywać upokarzające dla Rosyi ograniczenia, jeżeli takowe dla pokoju Europy nie są absolutnie potrzebne.

Bombardowanie Paryża nazywa „Times" pod względem militarnym kolosalnym błędem.

„Morning Post" uważa przywrócenie pokoju na zachodzie za sprawę daleko naglejszą niżeli sprawę czarnomorską i wyraża nadzieję, że reprezentanci Europy zebrani na konferencyi nie zapomną także i o tej sprawie.

Florencya. Dzienniki włoskie podają pismo króla Wiktora Emanuela, które po jego przybyciu do Rzymu Ojcu św. wręczonem zostało. Między innemi zawiera ono następujący ustęp: „Życzeniem było ludności abym przybył do Rzymu; korzystam ze sposobności wielkiej nędzy, którą wylew Tybru spowodował, aby do Rzymu przybyć i dotkniętej nieszczęściem ludności dopomódz; zarazem zapewniam Ojca św. o mojem przywiązaniu, składam mu z powodu nowego roku najszczersze życzenie i upraszam o apostolskie błogosławieństwo."

Madryt. „Allg. Ztg." otrzymała z Madrytu następującą korespondencyę: „Król Amadeusz zyskał wiele na popularności, że niedał się zrazić w swojem przybyciu ani groźbami, ani nawet śmiercią jenerała Prima. Osobiste występywanie króla od czasu wylądowania zrobiło wszędzie dobre wrażenie. Korzystał często ze sposobności dając liczne jałmużne, zwiedzając po drodze kościoły i miejsca świętych; szczególną uwagę zwracał na flotę hiszpańską, a wojsko cieszy się piękną jego postawą na koniu. Bardzo podobało się mieszkańcom Madrytu, że z dworca kolei żelaznej udał się do kościoła, aby uklęknąć przy katafalku Prima; a jeszcze bardziej podobało im się, że wyraził swe niezadowolenie prezydentowi kortezów Ruiz Zorilla za namiętną mowę, po zamachu na Prima. Kortezy zgromadziły się o 2. po południu w celu wysłuchania przysięgi; prezydent kazał najprzód odczytać dokument konstytucyjny, poczem udał się wydział do bramy głównej po króla i regenta. Król zaprzysiągł konstytucyę i prawa, i udał się z orszakiem wojskowym do królewskiego pałacu.

Po odejściu króla rozwiązał prezydent izbę, a wieczorem podali się wszyscy ministrowie do dymisyi. Od pierwszych zatem kroków, które król na tem zupełnie otwartem poczyni polu, zawisło zupełnie jego panowanie. Jako człowiek, może on szczerze ubolewać nad stratą Prima, który był panem sytuacji - jako król może sobie tylko powinszować jego śmierci. Może on powołać teraz do rządu ludzi, których Prim mimo ich zdolności, ze względów osobistych do rządu byłby nie dopuścił. Prim zasłużył się niezawodnie bardzo nowej monarchii pokonawszy Karlistów i republikanów, i uniemożliwiwszy kandydaturę Montpensiera — jednakowoż, jako człowiek posiadał on mało szacunku, i mógł nie jednego kłopotu króla nabawić."

Teatr wojny.

Ostatnia balonowa poczta z Paryża zawiera między innemi wiadomościami proklamacyę jenerała Trochu, która ma na celu zachęcenie ludności i załogi paryskiej w znoszeniu rozmaitych dolegliwości i zadania kłamu wiadomościom niemieckim, jakoby w łonie rządu obrony narodowej miały powstać jakiekolwiek nieporozumienia. Proklamacya ta opiewa jak następuje: „Obywatele i żołnierze! Z rozmaitych stron wielkie robią się usiłowania, aby pokonać wzajemne zaufanie i jedność, którym zawdzięczać mamy, że Paryż zwycięzko wytrzymuje już więcej jak studniowe oblężenie. Nieprzyjaciel zwątpiwszy w możność oddania Paryża na Boże narodzenie — jak to uroczyście zapowiadał — w ręce Niemców, zaczął bombardować nasze wysunięte pozycye i forty, spodziewając się, że tem przerazi ludność stolicy. — Podchwytują skwapliwie odosobnione i dla rządu nie bardzo przychylne zdania publiczności i dodają, że członkowie rządu nie są ze zobą w zgodzie względem przedsięwziąć się mających środków obrony. Armia przebyła wielkie próby i potrzebowała spocząć, co jej obecnie wśród bombardowania nieprzyjacielskiego jest niemożliwem; przygotowuje się tedy za pomocą gwardyi narodowej do akcyi i spodziewać się należy, że dopełnimy naszego obowiązku. Oświadczam nakoniec, że na radzie rządu najmniejszego niebyło nieporozumienia i że wszyscy silnie jesteśmy związani nadzieją oswobodzenia ojczyzny i pokonania wrogów.

Gubernator Paryża: Trochu."

Właściciele dużych ogrodów pod Paryżem ponieśli skutkiem wojny tak niezmierne straty, że wielu z nich, którzy całe swe mienie w te tak korzystne pod wielkiemi miastami zakłady włożyli, doprowadzeni zostali do najzupełniejszej ruiny majątkowej. Z bogatych i wzorowych ogrodów pp. Croux i Durand, koło Bagneux, Chatillon i Bourg la Reine leżących, zaledwie ślady pozostały. Główny zakład ogrodniczy p. Croux zajęty jest przez sztab artyleryi bawarskiej, a w wielkim trejbhauzie drzew palmowych stoją konie od artyleryi, którym opróżnione wazony zamiast żłobów służą; wspaniałe zaś drzewa iglaste stref gorących (wellingtonia, deodora, pinsapo), które od niedawna zdołano otrzymać w tak pysznych okazach, ścięto na palisady przy drodze do Fontenay aux Roses postawione, a mające zasłaniać przystęp do bateryi od strony fortów francuskich. Ogród pomologiczny koło Aulnay, należący do tegoż właściciela, wyrąbany został i obrócony na stanowisko dla paru tysięcy owiec i około sta krów. W Clamart cieplarnie p. Durand runęły pod gradem pocisków, a drzewa uschły lub wymarzły. Nawet i szkółki owocowe w polu stojące nie uszły zniszczenia; pnie bowiem użyto na kosze do szańców, a korony drzew na faszynę.

Bawarya ogłosiła dotąd 54 list strat, podług których armia bawarska od początku wojny poniosła stratę 12.031 ludzi zabitych, rannionych i do niewoli wziętych. Z tych przypada 8765 na piechotę, 2543 na strzelców, 593 na artyleryę, 106 na jazdę, 15 na sztaby dywizyjne i brygad, 9 na bataliony landwery i 2 na służbę zdrowia. Z owej liczby 12.031 zabitych jest 1644, ranionych 10.218, pojmanych do niewoli 169. Pułki piechoty straciły 1177 zabitych, 7542 ranionych i 46 pojmanych; strzelcy stracili 375 zabitych i 2196 ranionych; jazda (szwoliżery, ulani i kirasyerzy) mają 26 zabitych, 62 ranionych i 20 pojmanych; artylerya miała 64 zabitych, 433 ranionych i 9 wziętych do niewoli. Pomiędzy 1644, którzy padli na placu boju, znajdowało się 154 oficerów, to jest 9 majorów, 41 kapitanów, 23 poruczników, 77 podporuczników i 4 podchorążych.

„Allg. Milit. Ztg." oblicza, że na utrzymanie jednego korpusu, stanowiącego zaledwie pięćdziesiątą część armii niemieckiej, potrzeba dziennie 18.000 trzyfuntowych porcyi chleba, 120 cetnarów ryżu, 70 wołów albo 120 cetn. słoniny, 18 cetn. soli, 30 cetn. kawy, 1200 cetn. owsa, 800 cetn. siana, 3500 kwart okowity, i na każdą kwartę po łucie tynktury pomarańczowej. Do tego co dni 10 dodać należy: 60 cetnarów tytoniu, 1,100.000 cygar dla żołnierzy i 50.000 cygar lepszych dla oficerów. Z powodu zaś pory zimowej potrzeba jeszcze dostarczyć dla każdego korpusu około 34.000 koszul wełnianych, 25.000 takichże szali, tyleż ciepłych pasów i szkarpetek, oraz do 12.000 kołder wełnianych.

Tęgie mrozy, które i Francyę w tym roku nawiedziły, wpłynęły na nieregularność poczty gołębiej. Piszą z Bordeaux, że z licznych depesz wysłanych przez delegacyę rządową do Paryża za pomocą poczty gołębiej, nieodebrano tam żadnej od 15go prudnia do Nowego Roku, chociaż gołębie posyłane były z miejsc bliżej niż Bordeaux od Paryża leżących, między innemi z Le Mans. Pierwsze gołębie pocztowe zjawiły się po tej długiej przerwie w Paryżu 2. stycznia i zasiadły na tryumfalnej bramie przy Polach elizejskich; Paryżanie uważają to za dobrą wróżbę.

Ojciec Gambetty mieszka w Nizzie, gdzie żyje bardzo skromnie. Niegdyś miał on fabrykę fajansu w Cahors. Czerstwy ten jeszcze człowiek zajmuje się wyłącznie myślą o synu, ma najzupełniejszą w niego ufność, i utrzymuje, że Leon Gambetta ocali Francyę.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe w miesiącu grudniu:

	Miejsce targu:									
	Dolina		Rożniatów		Skałat		Bolechów		Grzymałów	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	walutą austryacką									
Mec pszenicy	4	57	4	50	3	20	5	5	3	70
„ żyta	3	2	3	20	1	60	3	51	1	80
„ jęczmienia	2	12	2	30	1	20	2	40	1	77
„ owsa	1	35	1	50	-	88	1	57	1	15
„ grochu	—	—	3	50		—	3	72	2	10
„ hreczki		—	—		1	44	—	—	1	68
„ kukurudzy	4	5	3	75		-	3	86	—	—
„ ziemniaków	1	60	1	50	-	64	1	18	—	80
Cetnar siana	2	—	1	20	1	20	1	55	1	—
Sąg drzewa twardego	7	—	6	-	6	50	6	—	6	50
„ „ miękkiego	5	-	4	50	4	—	4	—	6	—
Funt mięsa wołowego	—	12	—	14	—	16	-	12	—	18
Miara wina	—	80	—	80	—	40	—	80	—	—
„ piwa	—	16	—	16	—	16	—	16	—	—
Wyrobnik z wiktem	—	—	—		—	60	—	50	—	—
„ bez wiktu	—	57	—	50	—	—	—	—	—	—

Kronika.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Kradzież. Matko Semko z Mostów wielkich, lat 48, wyrobnik, i Bogdan Laszewicz, także z Mostów wielkich, lat 29, urlopnik, zastali tamże przed karczmą bryczkę arendarza, bez zaprzęgu. Ponieważ całą bryczkę ukraść nie mogli, więc zabrali przynajmniej dwa koła, z któremi ich jednak później schwytano. Sąd skazał ich dnia 7. bm. na ciężkie więzienie, a mianowicie: Semka na 6 tygodni, Laszewicza zaś na 4 tygodnie, z postem w każdym tygodniu (wniosek 2 miesięcy). Obaj przyjęli wyrok. [Przewodn. radca sądowy pan Mogilnicki, oskarzyciel podprokurator pan dr. Prachtel.]

Ciężkie uszkodzenie ciała. Kupiec lwowski Salamon Feiles pokłócił się na ulicy z małżonką, i obił ją laską, za co go idący obok niego kupiec Salamon Leib Ulrich parę razy w twarz uderzył. Feiles chwycił Ulricha za kołnierz, ażeby go do policyi odstawić. Przy szamotaniu złamał Ulrich Feilesowi mały palec n prawej ręki.

Salamon Leib Ulrich kupiec we Lwowie, lat 43, ojciec 6 dz., już karany za kupowanie podejrzanych rzeczy, stawał dnia 9. bm. przed sądem (przewodn. radca sądowy p. Petul. oskarzyciel podprokurator p. Prachtel, obrońca p. prof. dr. Rulf), który go skazał na 14 dni więzienia z dwurazowym postem w każdym tygodniu (wniosek 1 miesiąc.) Przyjął wyrok.

Niebezpieczna groźba. Józef Sobieszawski, 19 lat, lokaj ze Lwowa, który za służbę u pewnego obywatela nie został zupełnie wynagrodzony, odgrażał się, że podpali swego pana, który z tego powodu wniósł skargę do sądu. Sąd zkazał dnia 14. bm. Sobieszowskiego na 14 dni ciężkiego więzienia z postem w każdym tygodniu [wniosek 6 miesięcy]. Sobieszawski przyją wyrok, [przew. radca sądowy p. Ortyński oskarzyciel podprokurator p. Sawczyński.]

— Dnia 14. bm. Oddział nauk przyrodniczych i lekarskich Towarzystwa naukowego krakowskiego odbył miesięczne swe posiedzenie w zakładzie anatomiczno-patologicznym tutejszego Uniwersytetu. Przewodniczący prof. dr. Skobel podał naprzód do wiadomości zebranego grona, że śp. p. dr. Zeisner na kilka dni, zanim go ręka zbrodnicza zamordowała, przesłał pracę geologiczną, zawierającą uwagi i sprostowania tyczące się mapy geologicznej Szlązka, którą wydał prof. wrocławski Remer. — Zgodzono się na wniosek prezesa dr Majera, aby rozstrzeleniem sił nie osłabić skutku zamierzonego obchodu jubileuszowego urodzin Kopernika, w r. 1873 nastąpić mającego, a przeto licznym udziałem raczej przystąpić do uroczystości, którą zapowiada Towarzystwo przyjaciół nauk poznańskie, aniżeli urządzać drugą podobną z nieuniknionym uszczerbkiem tamtej. Następnie miał rzecz prof. dr. Biesiadecki, okazując cztery wyroby anatomiczno potologiczne z rzadkiemi zmianami i zboczeniami, i czyniąc nad niemi wyjaśniające uwagi. „Czas."

— Czytamy w „Czasie": W zeszłym tygodniu czytaliśmy w dziennikach niemieckich doniesienie, że w Boguminie (Oderbergu) przyszło do zajścia między pruskimi i austryackimi urzędnikami kolei z powodu, że jakiś przebrany oficer francuzki dostawszy się na terytoryum austryackie, zrzucił płaszcz i czapkę wojskową pruską, pod zasłoną której jechał, i zawołał: jestem wolny. Wtedy urzędnicy kolejowi pruscy rzucili się na niego i chcieli go uwieść, lecz go odbili urzędnicy austryaccy z pomocą szefa stacyi. W niedzielę pojawiła się ta wiadomość w „Kraju" z niejakiemi zmianami, a mianowicie, że zaszło to w Oświęcimie i że Prusacy związali jeńca i dopiero publiczność odbiła go, poczem wysłano go natychmiast do Wiednia. Otóż możemy upewnić, że przynajmniej w Oświęcimie nic podobnego nie zaszło i nie wiedzą tam wcale o takim wydarzeniu.

(Spostrzeżenia na morzu lodowatem). Na posiedzeniu Towarzystwa jeograficznego w Petersburgu d. 2. grudnia p. Jarszyński odczytał sprawozdanie o czynionych przez niego na morzu lodowatem obserwacyach, o stosunku temperatury i soli w wodzie morskiej w rozmaitej głębokości. Fauna Oceanu lodowatego zgadza się w zupełności z fauną oceanu atlantyckiego, [pod temi samemi stopniami szerokości], z tą jednak różnicą, że im dalej na wschód, tem rzadszemi są reprezentanci fauny, a następnie zupełnie znikają. Następnie p. Jarszyński mówił o połowie ryb w tem morzu, i na wybrzeżu murmańskiem. Najczęściej się tam spotykają sztokfisz i flądry. Najdogodniejszym czasem dla połowu jest następująca po burzy cisza morska, podczas której ogromną ilość ryb znajduje się przy brzegach. Ryby zakupują kupcy, a nastę-

pnie wysyłają do Petersburga i Archangielska. Godną jest uwagi roślina morska, wydająca owoce, nazywane przez tuziemców „żywe kamienie,“ i używane w wielu razach jako środek lekarski. Niekiedy morze wyrzuca na brzeg kawały bambusu i orzechy kokosowe, przynoszone tu przez gulf-stream.

(Burza) Dzienniki rosyjskie donoszą o wielkiej burzy, srożącej się w początku bm. przez trzy dni na morzu Kaspijskiem. Zatonęło wiele statków, stojących na kotwicy; inne po przerąbaniu liny kotwicznej, były wyrzucone szęśliwie na brzeg; wpędzone zaś na mielizny, rozbiły się i częścią rozprószone po morzu, w części wyrzucone na brzeg. Podobnej katastrofy nie pamiętają najstarsi marynarze. Powiadają, że zginęło w tej burzy nie mało ludzi. Niektórych zdjęto na wpół żywych z masztów; między innemi kobietę, która straciła całą rodzinę i oszalała z przerażenia. Wyrzucone na brzeg przedmioty bardzo kusiły Nogajów Naczelnik północnej części Dagestanu, książe Dżordżadze, pospieszył na brzeg morza, i wiele się przyczynił do ratowania ludzi i ładunków z rozbitych okrętów. Dla zachęcenia do ratowania Nogajów, wyznaczył im płacę dzienną, oraz wynagrodzenie za dostawienie podług adresu wyratowanych przedmiotów. Są pogłoski, że nie mało też okrętów rozbiło się na wschodniem wybrzeżu

(Od Redakcyi.) Wiadomości z teatru wojny podawała dotąd „Gazeta Lwowska“ obok innych wiadomości po litycznych nieodnoszących się do wypadków wojennych pod napisami miast, z których takowe nadchodziły. W ten sposób donieisienia z teatru wojny były rozrzucone w całej politycznej części Gazety. Ażeby uchylić tę niedogodność dla czytającej publiczności, otworzyliśmy temi czasy stałą rubrykę pod napisem: „Teatr wojny,“ gdzie czytelnik znajdzie zawsze razem zebrane wiadomości o wypadkach wojennych. To było prostym powodem zaprowadzenia w układzie Gazety owej „kreacyi,“ która tak bardzo zdziwiła szanownego autora kroniki codziennej w wczorajszym numerze „Dziennika Lwowskiego.“

Ostatnia poczta.

(Telegramy porannego wydania „Dziennika Polskiego“)

Peszt, 19go stycznia. Sejm węgierski przyjął w 3ciem czytaniu ustawę o poborze rekrutów na rok 1871.

Serb Jerzy Stratimirowicz interpeluje hr. Andrassego:

1) Czyli i jaki wpływ miał rząd węgierski na najnowszą przyjaźń Austryi z Prusami, i jaka jest doniosłość tej przyjaźni?

2) Czyli rząd węgierski nie zamierza zapobiedz zawczasu niebezpieczeństwom, jakie wynikną dla Węgier i dla sąsiednich ludów ze wzmocnienia germanizmu, które będzie skutkiem takiego przymierza, a mianowicie, czy nie zamierza zapobiedz tym niebezpieczeństwom, niedopuszczając do przymierza austryacko-pruskiego?

3) Jeżeli przymierze to jest nieuniknionem, czy nie zamyśla rząd węgierski działać w tym duchu, by ztąd nie wynikły niekorzyści dla walki narodu francuskiego o swoją wolność, i by z naszej strony nie była wywierana nielojalna presya w celu spowadzenia pomyślnego dla Prus rezultatu wojny?

Wersal, 19. stycznia. Wczoraj w „Zwierciadlanej sali“ zamku wersalskiego król Wilhelm w obecności monarchów niemieckich, dygnitarzy, jenerałów i reprezentantów wszystkich pułków armii obwolany był uroczyście cesarzem Niemiec.

Wersal, 18. stycznia (urzęd. dep. pr.) Bourbaki ponowił dnia 17. bm. swoje usiłowania przeciw Werderowi, który oszańcował się był na swoich pozycyach i wzmocnił takowe ciężką artylerją Werder utrzymał się na pozycyi i odparł wszystkie ataki. Strata jego w 3dniowej bitwie (15—17 bm. obliczaną jest na 1200 ludzi. Armia Bourbakiego jest w pełnym odwrocie.

Dziś bombardowanie Paryża szło dalej z dobrym skutkiem. Strata nasza 3 oficerów, 7 ludzi.

Berlin, 19. stycznia. Izba posłów przyjęła adres do cesarza Wilhelma, głosowali przeciw niemu Polacy.

Z Wersalu, donoszą przez Saarbrücken d. 18. że że Juljusz Favre prosił o przepustkę w celu udania się na konferencyę londyńską.

Pod Paryżem nastało wczoraj wielkie zimno.

Petersburg, 19. styczuia. Dziennik urzędowy ogłasza budżet na r. 1871. Dochody zarówno z rozchodami wynoszą 489 milionów rubli. Na budowę kolei żelaznych preliminowano 10½ milionów.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 19. stycznia 1871.

Hotel George: PP. Hermann Zyg., z Rzepniowa. — Szawłowski L., z Podola. — Sobota K., z Podhorek.

Hotel europejski: PP. Aleksandresco T., z Multan. — Iwanicki A., z Uszye. — Rudzki Wężyk Wł., z Warszawy.

Hotel angielski: PP. Ks. Poniński Ad., z Dobrostan. — Br. Horoch S., z Morańca. - Chamiec Mar. J. i Czermiński Ludwik, z Wołynia.

Hotel warszawski: PP. Chrząszcz T., z Ukrainy. — Łucki Ad., z Sarny. — Biliński Ed. sędzia powiat., z Niemirowa.

Wyjechali że Lwowa.

Dnia 19. stycznia 1871.

PP. Hr. Bielski Zyg., do Łopuszny. — Br. Bess Ar., do Boniowie. — Br. Deville Em., do Sokołowa. — Gołaszewski Nap., do Toustobab. - Guszkowski Mac., do Stareg miasta. — Hickiewicz Jak., do Grabownicy. — Jounga Wł., do Przemyśla. — Kopystyński L., do Grabownicy. — Malinowski St., do Horożanki. — Obertyński Kaz., do Stronibab. — Saala O., do Wysocka. — Truskolawski Hen., do Jasioniowa.

Pociągi kolejowe na głównym dworcu Karola Ludwika. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą ze Lwowa do Krakowa	o g.	6 m. 42	rano.
„ „ „	o „	8 „ 7	wieczór.
„ „ do Czerniowiec	o „	8 „ 32	rano.
„ „ „	o „	12 „ 20	w nocy.
„ „ do Brod. i Złoc.	o „	8 „ 52	rano.
„ „ „	o „	11 „ 50	wieczór.
Przychodzą z Krakowa do Lwowa	o „	7 „ 37	rano.
„ „ „	o „	11 „ —	wieczór.
„ z Czerniowiec „	o „	7 „ —	rano.
„ „ „	o „	2 „ 30	w nocy.
„ z Brodów i Złoczowa „	o „	7 „ 24	wieczór.
„ „ „	o „	2 „ 50	w nocy.

Pociągi kolejowe na stacyi lwowskiej Podzamcze. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą do Brodów i Złoczowa	o g.	9 m. 11	rano.
„ „	o „	12 „ 12	wieczór.
Przychodzą do Lwo. z Brod. i Złocz	o „	6 „ 53	wieczór.
„ „	o „	2 „ 19	w nocy.

Odpowiedzialny redaktor: **Adolf Rudyński.**

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		żądają	
	Złote austryackie							
D. 19. stycznia.								
Akc. gal. kol. żel. K. L.	—	—	—	—	242	—	242	75
„ kol. lwow.-czern. Jassy	—	—	—	—	193	75	194	50
„ banku hipot. gal.c. po 200 zł. z wpłatą 50%	—	—	—	—	110	50	112	—
„ papiery czerl. po 200 zł. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Galic. banku krajow.	—	—	—	—	—	—	70	—
Listy zast. Tow. kred. gal. 5% w. a	—	—	—	—	78	40	79	—
„ Tow. kr. gal. 4% w. a.	—	—	—	—	71	10	71	60
Banku hip. gal.	—	—	—	—	86	—	86	60
Gal. zakł. kred. włośc.	—	—	—	—	85	75	86	50
Oblig. indemn. gal.	—	—	—	—	72	40	72	80
„ W. Ks. Krak.	—	—		—	—	—	—	—
„ Księstwa Bukowiny	—	—	—		—	—	—	—
Poż. głod. r. 1866 po 7%	—	—	—		—	—	100	—
Pier. kol. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—		—	—	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kolei lwow.-czerniow. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—		—	5	76	5	83
„ cesarski	—	—	—	—	5	80	5	86
Napoleondor	—	—	—	—	9	88	9	95
Pół imperyał rosyjski	—	—		—	10	—	10	15
Rubel srebrny rosyjski		—	—	—	1	90	1	96
„ papierowy „	—	—	—	—	1	57	1	58
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	82½	1	84
Srebro	—	—	—	—	121	50	122	50

(oprócz kuponu bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 17. stycznia 1871.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł)

A. Państwa.	pien.	towar.
Z pożyczki narodowej od stycznia do lipca po 5%	67.60	67.70
o kwietnia do października po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 4½%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	259.—	260.—
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	258 —	259.
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	88.50	89.—
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	94.80	95 —
„ „ „ „ 1864 po 100 zł. 5%	107.50	108 —
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	119. 0	119.75
Renty Como po 42 lir. austr.	23.—	25.—

B. Krajów koronnych. Obligacye indemn. po 5% za 160 zł.		
Czech	94.—	95.—
Bukowiny	71.—	72 —
Galicyi	72.60	73.
Niższej Austryi	95.—	96.—
Siedmiogrodu	74.75	75.—
Węgier	77.50	78 —
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	—.—	—.—

2. Akcye.

Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wypłatą 50%	202.50	203.—
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	249.70	249.90
Niż-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	938.—	942.—
Galic. banku kraj. á 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40%	—.—	—.—
Banku narodowego	739.—	741.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	558.—	560.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	219.50	220.—
Pół. kolej po 1000 zł. w. a.	2107	2112
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	242.25	242.75
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.)	193.25	194.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	378.—	379.—
Połud. kolei państ. po 200 zł w. a. czyli 500 fr.	187.20	187.40
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	—.—	—.—

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	106.50	107 —
Gal. Tow. kred. w. a. po 4%	70.75	71.50
Gal. banku hyp. po 6%	86 —	86.50
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	92.90	93.10
Węgier. Towar. ziemskie po 5½%	88.75	89 —
„ „ „ (renta) po 6%	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa. (za 100 zł.)

Kol. półn. po 100 zł. m. k.	90.75	91.25
„ „ „ „ „ w. a.	87.50	88.—
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł.	103.—	103 20
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	98.75	99 25

5. Losy. (za sztukę)

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	159.50	160.—
Clarego po 40 zł m. k.	36.—	37.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	95.—	96.—
Keglevicha po 20 zł. m. k.	15 —	17.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	31.—	33 —
Palfiego po 40 zł m. k.	26.50	27.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	15.50	16 50
Salma po 40 zł. m. k.	40.50	41.50
St. Genois po 40 zł. m. k.	30 50	31.50
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	24.—	26.—
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	117.—	122.—
„ „ „ 50 zł. w. a.	—.—	—.—
Waldsteina po 20 z. m. k.	22.—	23.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	20.50	22.—

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	104.25	104.35
Augsburg za 100 zł w p. n.	103.60	103.70
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	103.85	103.95
Hamburg za 100 M B.	91.90	92.—
Londyn za 100 ft. szt.	124.25	124.35
Paryż za 100 fr.	—.—	—.—

Kurs złota.

Dukat ces. men.	—.—	—.—
„ peł. wagi	5.85½	5.86½
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.96	9.96½
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	121.75	122.—

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 19. stycznia.	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	58	—
„ „ w srebrze	67	25
Losy z 1860 roku	94	80
Akcye banku wiedeńskiego	724	—
„ „ kredytowego	250	40
Londyn 10 funtów szterlingów	124	50
Srebro	122	—
Napoleondor	9	95½
Dukat	5	85½

DZIENNIK URZĘDOWY.

(115 3—3) **Edykt.**

L. 16411. Stanisławowski c. k. sąd obwodowy jako handlowy i wekslowy z miejsca pobytu niewiadomemu Ferdynandowi Eder niniejszym edyktem wiadomo czyni, że na podanie Hindy Weinberger z dnia 29. grudnia 1870 do l. 16411 przeciw niemu pod dniem dzisiejszym na podstawie wekslu w prawnej formie wystawionego z daty Jagielnica 4. kwietnia 1870 względem zapłacenia sumy wekslowej 3340 zł. w. a. z odsetkami po 6proc. od dnia 2 listopada 1870 i kosztami sądowemi 11 zł. 37 kr. w. a. nakaz zapłaty wydanym i do rąk ustanowionego dla niego kuratora pana adwokata Dra. Kwiatkowskiego doręczonym został.

Jest tedy rzeczą p. Ferdynanda Edera, jeżeliby przeciw wydanemu nakazowi zapłaty zarzuty wnieść chciał, ustanowionemu kuratorowi wcześnie informacyę udzielić lub innego zastępcę obrać i o tem sąd ten uwiadomić, inaczej bowiem złe skutki z zaniedbania tego wyniknąć mogące samemu sobie będzie przypisać miał

Stanisławów, dnia 4. stycznia 1871.

(135 2—3) **Edykt.**

L. 13791. Stanisławowski c. k. sąd obwodowy niniejszem wiadomem czyni, że Anna Kuczera urodzona Jasińska z Oleszowa, na dniu 20. października 1870 do l. 13791 prośbę wniosła o orzeczenie, że jej małżonek Danyło Kuczera, który jako szeregowiec w czynnej służbie pułku piechoty arcyksięcia Ludwika Salvatora Nr. 58, przy 13tej kompanii zostawał i w kampanii wojennej w roku 66 w bitwie z Prusami pod Trautenau rannym będąc, do szpitalu polowego w Tirnau odwiezionym w tym szpitalu umrzeć miał, ponieważ od tego czasu nie powrócił, jako zmarły uważany a związek małżeński z nim zawarty rozwiązany być ma.

Temu zaginionemu Danyle Kuczera ustanowiono kuratorem p. adwokata Dra. Szydłowskiego, zaś każdego, który o życiu lub śmierci tegoż dopiero co wymienionego zaginionego jaką wiadomość miał, wzywa się, aby o tem lub temu c. k. sądowi obwodowemu lub też ustanowionemu kuratorowi w przeciągu jednego roku od ostatniego ogłoszenia niniejszego edyktu w Gazecie urzędowej należycie doniósł.

Stanisławów, dnia 10. grudnia 1870.

*

(176 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 73. Wydział Rady powiatowej kołomyjskiej podaje niniejszem do wiadomości, iż stosownie do §. 30. ust. o R. p. tak budżet za r. 1871 jak i rachunki kasowe za rok 1870 z dniem dzisiejszym w kancelaryi Wydziału do walnego przejrzenia przez opodatkowanych. ułożone zostały.

Od Wydziału Rady powiatowej.
W Kołomyi dnia 16. stycznia 1871.

(160 2—3) **Edict.**

Nr. 67. Vom k. k. Bezirksgerichte zu Kossów wird bekannt gemacht, daß zur Hereinbringung der durch Jankel Ellis wider Michael Drohomirecki aus Babin ersiegten Wechselsumme mit 83 fl. öst. Währ. s. N. G. die bewilligte executive Feilbietung der dem Michael Drohomirecki gehörigen bereits pfandweise beschriebenen und geschätzten in Sokołówka sub CNr. 31 gelegenen Realität in neuerlichen 3 Terminen, und zwar am 15 Februar, am 13. März und am 30 März 1871, jedesmal um 10 Uhr Vormittags hiergerichts abgehalten, und diese Realität in den ersten zwei Terminen über oder um den Schätzungswerth von 350 fl. öst. W., am letzten Termine dagegen auch unter dem Schätzungswerthe hintangegeben werden wird.

Der Schätzungsact und die Feilbiethungsbedingungen können in der hiergerichtl. Registratur oder bei der Feilbiethungs-Commission eingesehen werden. Rücksichtlich der etwa rückständigen Steuern werden die Kauflustigen an das hierortige k. k. Steueramt gewiesen.

Vom k. k. Bezirksgerichte.
Kossów, den 8. Jänner 1871.

(163 2—3) **Edykt.**

L. 50557. Ces. król. sąd krajowy lwowski zawiadamia edyktem nineszym, że na dniu 28. września 1870 do l. 50557 wniósł do sądu tutejszego prośbę Zygmunt Mozer o wykreślenie ze stanu biernego realności pod l. 222 $^{3}/_{4}$ we Lwowie kontraktu dzierzawnego z dnia 22. września 1826, na rzecz Mojżesza Segel i Izaaka Joela Karola jak dom. 49 p. 534 n. 40 or zaprenotowanego, na którą to prośbę uchwałą z dnia dzisiejszego ekstabulacya w mowie będąca została dozwoloną.

Ponieważ Mojżesz Segel i Izaak Joel Karol z życia i miejsca pobytu nie są wiadomi, przeto dla nich lub w razie ich śmierci dla niewiadomych z imienia i nazwiska spadkobierców ustanowiony został kuratorem adwokat tutejszy dr. Kaufman, zastępcą kuratora zaś adw. dr Reich i doręcza się uchwałę powyższą kuratorowi.

Z c. k. sądu krajowego.
Lwów dnia 19. listopada 1870.

(164 2—3) **Edikt.**

Nr. 6243. Vom k. k. Bezirksgerichte zu Biała wird hiemit kundgemacht, daß zu Folge Gesuches der Anna Adamaszek Behufs Befriedigung der derselben schuldigen Restforderung pr. 11 fl. 31½ kr. öst. W. s. N. G. die öffentliche Feilbietung der dem Adalbert Boydys gehörigen, keinen Grundbuchskörper bildenden Realität Nr. 25 alt, 76 neu in Wilkowice am 7ten März 1871 und 12ten April 1871, jedesmal um 10 Uhr Vormittags stattfinden wird; der Ausrufspreis bildet der Schätzungswerth pr. 966 fl. 40 kr., unter welchem jene Realität an diesen beiden Terminen nicht hintangegeben werden wird.

Sollte diese Realität bei diesen zwei Terminen nicht an Mann gebracht werden, so wird solche bei dem auf den 9. Mai 1871 festgesetzten Terminen auch unter dem Schätzungswerthe an den Meistbiethenden veräußert werden.

Jeder Kauflustige hat vor Beginn der Feilbiethung ein Vadium von 10 Prct. zu Händen der Licitations-Commission zu erlegen, die übrigen Licitationsbedingungen können hiergerichts eingesehen werden

Biała, den 10. December 1870.

(165 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 7348 Ze strony c. k sądu powiatowego w Białej czyni się niniejszem wiadomo, iż celem przymusowego ściągnięcia Franciszkowi Olejakowi prawomocnie przyznanych kosztów sądowych i egzekucyjnych w kwocie 17 zł. 58 kr., 3 zł. 88 kr., 6 zł. 55 kr., 4 zł, 61 kr, 4 zł. 88 kr., 84 kr., 6 zł. 86 kr., kosztów komisyi 4 zł 88 kr. i 5 zł. 70 kr. i należytości szacunków 1 zł., tudzież obecnie prrzyznanych kosztów egzekucyjnych w kwocie 7 zł. 60½ kr. w a dozwala się na egzekucyjną sprzedaż realności Nr. 86 st 124 now. w Janowicach, dłużnikowi Józefowi Bartlikowi należącej, a ciało tabularne niestanowiącej, oszacowanej w kwocie 310 zł. 20 kr. i wynaczają się w tem celu termina na d. 28. lutego 1871, 28. marca 1871 i 25. kwietn. 1871, każdą razą o god. 10. zrana w tutejszym sądzie, gdzie rzeczona realność przy pierwszych dwóch terminach tylko za lub powyżej ceny szacunkowej, przy trzecim terminie zaś też poniżej ceny szacunkowej najwięcej ofiarującemu sprzedaną zostanie

O czem chęć kupienia mających z tem nadmieniem zawiadamia się, iż przed licytacyą jako wadyum 10proc. od ceny szacunkowej złożyć mają i że reszta warunków licytacyjnych w tutejszym sądzie przejrzeć mogą.

C. k. sąd powiatowy.
Biała, dnia 13. grudnia 1870.

(166 2—3) **Edykt.**

L. 3567. C. k. sąd powiatowy Kęcki podaje do publicznej wiadomości, iż celem zaspokojenia pretensyi p. Mary Łowczyńskiej przeciw p. Franciszkowi Wundererowi pto. 350 zł. w. a. wraz z kosztami egzekucjnemi 9 zł. 11 kr. w. a. i 6 zł. 12 kr. w. a., tudzież niniejszemi kosztami w kwocie 28 zł. i 83 kr. w. a. dozwala się egzekucyjną sprzedaż połowy realności Nr. 491 w Kętach położonej, p. Franciszka Wunderera własnej. a wedle ks gł. Gm Kęty F. IV. fol. 100 i nast. i pretensyi powyższej za zastaw służącej, która w c. k sądzie powiatowym w Kętach na dniu 13. marca 1871 i na dniu 17 kwietnia 1871, każdym razem o godzinie 10tej zrana odbywać się będzie. Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa sądowa w kwocie 772 zł. 50 c. w. a Chęć kupna mający złożą przed licytacyą do rąk komisyi licytacyjnej 10proc. ceny wywołania w okrągłej sumie 78 zł. w. a — Akt oszacowania, wyciąg tabularny i warunki licytacyjne mogą być przejrzane w archiwum sądu powiatowego w Kętach, zaś wykaz podatków w urzędzie podatkowym. — O licytacyi tej uwiadamia się wiadomych wierzycieli do rąk własnych. nieznanych i tych, którym rezolucya licytacyjna przed terminem licytacyjnym wręczona by być nie mogła, lub którzyby po 4. październiku 1870 do ksiąg gruntowych weszli, do rąk kuratora pana Notaryusza Brzeskiego i przez niniejszy edykt.

C. k Sąd powiatowy
Kęty dnia 16. grudnia 1870.

(167 2—3) **Edykt.**

L. 4884 C. k. sąd powiatowy w Stryju ogłasza niniejszem. że na zaspokojenie wywalczonej przez Hersza Pikholz przeciw Dmytrowi Romanow sumy wekslowej 208 zł. 13 kr. w. a. z przyn. nowa przymusowa licytacya łąki bez Nr. konskr. za Zapłatynie w Stryju położonej. Dmytra Romanowa własnej, w księgach hipotecznych jako „Pomiarki“ zapisanej w dwóch terminach, to jest: w dniach 16. lutego i 23. marca 1871, każdą razą o 10tej godzinie przed południem w tutejszym sądzie się odbędzie.

Cenę wywoławczą stanowi wartość szacunkowa 850 zł. w. a, lecz gdyby w tych dwóch terminach owa łąka przynajmniej za cenę szacunkową sprzedaną być nie mogła wtedy celem ułożenia ułatwiających warunków odbędzie się termin na dniu 23. marca 1871 o 4. godzinie po południu. Jako wadyum ma być 10procent wartości szacunkowej złożony. Resztę warunków przejrzeć można w tutejszym sądzie.

Z c. k. Sądu powiatowego
Stryj dnia 27. listopada 1870.

(168 1—3) **Edykt.**

L. 58350. C. k. sąd krajowy we Lwowie uwiadamia p. Emila hr. Potockiego niniejszym edyktem, że w skutek prośby p. Mojżesza Weinreba z dnia 3. maja 1869 l. 22885 prenotacya prawa zastawu dla sumy wekslowej 2650 złr. w. a. w stanie biernym części dóbr Buczacza z przyległ: Emila hr. Potockiego własnych na rzecz Mojżesza Weinreba uchwałą z dnia 22. maja 1869 do l. 22885 dozwoloną została.

Ponieważ miejsce pobytu p. Emila hr. Potockiego jest nieznane, przeto dla niego i na jego koszt i niebezpieczeństwo tutejszego adwokata p. dra. Sermaka z zastępstwem adw. dra Gregorowicza kuratorem ustanawiając. temuż zarazem powyższą uchwałę tabularną się doręcza.

Z c. k. sądu krajowego.
Lwów, dnia 26. listopada 1870.

(169 1—3) **Edykt.**

L. 7068. C. k. sąd powiatowy dla okolic miasta Lwowa S. II. podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na odezwę sądu krajowego jako wekslowego we Lwowie z dnia 21. września 1870 do l 48504 w drodze dalszej egzekucyi prawomocnego nakazu płatniczego z dnia 29. lipca 1868 l 39719 na zaspokojenie sumy wekslowej 300 złr. w. a. wraz 6% odsetkami od dnia 21. lipca 1868 bieżącemi kosztami sądowemi 7 złr. 87 ct. w. a. tudzież kosztów egzekucyjnych 4 zł. 1 złr. 86 ct., 2 zł. 52 ct. i 21 złr. 16 ct. w. a. przyznanych publiczna sprzedaż realności w Zimnowodzie pod l. 40 położonej ciała tabularnego nie mającej dłużnika Jana Stawarskiego własnej na rzecz Feigi Fuchs w tutejszym sądzie na dzień 24 lutego — 23. marca 1871 o godzinie 10. rano odbędzie się pod następującemi warunkami.

Cenę wywołania stanowi wartość realności 901 zł. 50 ct. 10% wadium zaś 90 złr. w gotówce lub papierach wedle kursu obliczone, na tych terminach realność niżej ceny szacunkowej sprzedaną nie będzie. Bliższe warunki licytacyi akt zastawnego opisu i oszacowania sprzedać się mającej realności w tutejszo sądowej registraturze przejrzane być mogą.

Lwów, dnia 31. grudnia 1870.

(170) **Konkursausschreibung.**

Nr. 2948. An dem k. k. Staatsgymnasium in Marburg mit deutschen Unterrichtssprache sind zwei Lehrerstellen für classische Philologie mit dem im Gesetze vom 9ten April d. J. normirten Bezügen zu besetzen.

Gleichzeitig Befähigung für den Unterricht im Deutschen oder im Slovenischen wird unter sonst gleichen Umständen besonders berücksichtiget.

Die Gesuche sind durch die vorstehende Behörde längstens bis 15ten Februar 1871 bei dem k. k. steiermärkischen Landesschulrathe einzubringen.

Graz, am 23. December 1870.

(171 1—3) **Odwołanie.**

L. 4031. kar. Ponieważ uchwałą c. k sądu krajowego z dnia 24 listopada 1870 l. 21032 — dozwolonem zostało Wincentemu Kirchmajerowi o zbrodnię oszustwa obwinionemu pozostawania w śledztwie na wolnej nodze za złożoną przez tegoż kaucyą, pod warunkiem, że się z miejsca obecnego pobytu Krakowa, bez wiedzy i zezwolenia sądu oddalać nie będzie, przeto list gończy przez c. k. sąd krajowy pod dniem 7. marca 1870, celem wyśledzenia wyż wymienionego obwinionego napisany. niniejszem się odwołuje.

C. k sąd krajowy karny
Kraków dnia 10. stycznia 1871.

(172 1—3) **Edykt.**

L. 6256. C k. sąd obwodowy w Nowym Sączu uwiadamia niniejszym edyktem Jana Krzysztofa Mechsa z życia i miejsca pobytu niewiadomego, że Sydonia Mechs przeciw niemu o rozwód małżeński ad praes. 10. grudnia 1870 l. 6256 pozew w tutejszym c. k sądzie obwodowym wytoczyła, który do ustnego postępowania na dzień 29. marca 1871 dekretowany został.

Ponieważ pozwany Jan Krzysztof Mechs z życia i miejsca niewiadomy jest, zatem dla tegoż p. adwokata Dra. Jarosz z substytucyą p. adw. Dra. Olszewskiego kuratorem mianowany został, wzywa się zatem pozwanego, aby swe dowody mianowanemu kuratorowi wcześnie przed terminem dostarczył lub sobie innego obrońcę obrał, inaczej skutki z zaniedbania wynikłe, sobie będzie przypisać musiał.

Z c. k. sądu obwodowego.
Nowy Sącz, dnia 31. grudnia 1870.

(173 1—3) **Edykt.**

L. 15357. Stanisławowski c. k. sąd obwodowy wzywa celem przyznania kapitału indemnizacyjnego za zniesione powinności podańcze w części dóbr Majdan średni „Siedliska“ zwanej. do spadku po ś. p. Mikołaju Torosiewiczu należącej w kwocie 111 zł. 35 kr. m. k. wymierzonego wszystkich wierzycieli, którzy prawo hipoteki na części dóbr Majdanu średniego „Siedliska“ zwanej przed oddzieleniem od gruntu prawa do pobierania indemnizacyi otrzymali, aby swe pretensye w tutejszym c. k. sądzie obwodowym do dnia 1go marca 1871 pod rygorem §. 13 i 21 ces. patentu z dnia 8go listopoda 1853 zgłosili.

Z c. k. sądu obwodowego
Stanisławów. dnia 28. grudnia 1870.

(174 1—3) **Edykt.**

L. 50546. C. k sąd krajowy jako handlowy we Lwowie zawiadamia p. Ludwinę Żerdzińską, że dla niej jako z miejsca pobytu niewiadomej mianowany został p. adwokat Dr. Dzidowski kuratorem, a p. adwokat Dr. Freudenberg tegoż substytutem w celu doręczenia uchwały egzekucyjnej w sprawie Süssli Stroh przeciw Ludwinie Żerdzińskiej o zapłacenie sumy wekslowej 400 zł. w. a z przyn. z dnia 6go października 1869 l. 5756 wydanej i zastępywania jej praw, tudzież w celu zastępywania praw Ludwiny Żerdzińskiej, którą przeto wzywa się, ażeby swemu kuratorowi wszelkie środki do zastrzeżenia jej spraw udzieliła lub innego zastępcę mianowała, inaczej złe skutki zaniedbania sobie samej przypisać będzie musiała.

Z c k Sądu krajowego jako handlowego
Lwów, dnia 30. listopada 1870.

(177 1—3) **Obwieszczenie licytacyi.**

L. 2117. W celu sprzedaży młynów państwa kameralnego Kałuskiego, poniżej wymienionych, odbędzie się w c. k. kameralnym zarządzie gospodarczym w Kałuszu na dniu 6go lutego 1871 r. przed południem licytacya publiczna ustna, do której oferty pisemne tylko do przedednia, t. j. aż do 6. godziny wieczór dnia 5go lutego 1871 r. w zarządzie przyjmowane będą. Te ostatnie mają być zgodnie z warunkami licytacyi w formie prawnej wystawione, zakładem 10proc. stosownie do cen wywołania opatrzone i należycie opieczętowane. Otwierać się będą po zupełnem zamknięciu licytacyi ustnej Przy ustnej licytacyi zakład 10proc. jak co do ofert pisemnych, złożonym być winien. Reszty warunków licytacyi dowiedzieć się można w kancelaryi zarządu.

Młyny te są:			Cena wywołania zł.	ct.
1. Młyn o dwóch	kamieniach	w Dołhem	8000	—
2. „ trzech	„	w Berłohach	3953	—
3 „ dwóch	„	w Mysłowie	1921	—
4. „ dwóch	„	w Rypiance	2154	—
5. „ dwóch	„	w Zawoju	2044	—
6. „ dwóch	„	w Uhrynowie średnim	1900	—
7 „ dwóch	„	w Grabówce	1600	—
A na wszystkie młyny razem			21572	—

Z c. k. kameralnego zarządu gospodarczego.
Kałusz, dnia 14. stycznia 1871.

(178 1—3) **Edykt.**

L. 4109. Z c. k. sądu powiatowego w Kutach podaje się do wiadomości, że na dniu 12 maja 1866 w Rożnu małym Illa Ołexiuk Danczuk z pozostawieniem ostatnej wol. rozporządzenia z 24. lipca 1859 i majątku nieruchomego umarł.

Gdy miejsce pobytu córki jego jako interesantki do spadku a to Maryi Ołexiuk powdowiałej Worotniak znajome nie jest, więc wzywa się ją w przeciągu jednego roku od dnia dzisiejszego przy sądzie tutejszym się zgłosić, i oświadczenie swoje podać, inaczej pertraktacya spuścizny po Illu Ołexiuku Danzuk tylko z temi, którzy się do spadku zgłoszą, i z kuratorem Patijim Miłnykim dla niej ustanowionym przeprowadzoną będzie.

C. k. sąd powiatowy.
Kuty 21. listopada 1870.

(184) **Obwieszczenie.**

L. 18888. Ces. król. sąd obwodowy w Tarnowie jako sąd handlowy zawiadamia, że z rejestru handlowego dla firm pojedyńczych firma „Menke Wechsler“ dnia dzisiejszego wykreśloną została.

Z rady c. k. sądu obwodowego.
Tarnów, dnia 5. stycznia 1871.

(175 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 20. Wydział lwowskiej Izby adwokatów podaje w myśl ustawy z dnia 6. lipca 1868 l. 96 Dz. pr. p. do powszechnej wiadomości, że w okręgu c. k. sądu krajowego lwowskiego urzędują i w liście lwowskiej Izby adwokatów z końcem roku 1870 wpisani są następujący adwokaci, a mianowicie:

Z siedzibą we Lwowie:

P. Berliner Henryk, mieszkający pod l. $111^{2}/_{4}$
ulica sykstuska.
„ Blumenfeld Emauuel, „ „ 19 m.
przy placu Maryackim.
„ Braun Joachim Izak „ „ 279 m.
ulica halicka.
„ Czaykowski Jan, „ „ 319 m.
ulica Karola Ludwika wyższa.
„ Czemeryński Ignacy „ „ $177^{2}/_{4}$
ulica Karola Ludwika niższa.
„ Dąbczański Antoni „ „ $290^{1}/_{4}$
ulica Ossolińskiego.
„ Diamand Dawid, „ 538 i $539^{3}/_{4}$
ulica p. Maryi snieżnej do klasztoru Benedyktynek.
„ Dobrzański Jan, „ „ 18 m.
ulica halicka.
„ Dzidowski Mateusz „ „ $116^{2}/_{4}$
ulica freneloska.
„ Frenkel Hermann „ „ $138^{2}/_{4}$
ulica Frenela.
„ Freudenberg Jan „ „ $111^{2}/_{4}$
ulica sykstuska.
„ Hoenigsmann Oswald „ „ $687^{2}/_{4}$
ulica majerowska.
„ Gnoiński Michał „ „ $457^{1}/_{4}$
ulica halicka.
„ Gorecki Władysław „ „ $888^{1}/_{4}$
ulica szeroka.
„ Gottlieb Henryk „ „ $114^{2}/_{4}$
ulica Frenela.
„ Gregorowicz Konrad „ „ 139 m.
rynek.
„ Hilbricht Karol „ „ 32 m.
ulica długa.
„ Hofmann Kornel „ „ $415^{1}/_{4}$
na Chorążczyznie.
„ Hofmann Edward „ „ 52 m.
rynek.
„ Holzer Adolf „ „ $654^{2}/_{4}$
ulica Frenela.
„ Hryszkiewicz Piotr „ „ 292 m.
ulica nowa.
„ Jabłonowski Jan, „ „ 71 m.
wszechnica stara.
„ Kabat Maurycy „ „ 346 m
ulica teatralna.
„ Kaufmann Zygmunt „ „ $592^{2}/_{4}$
ulica sykstuska.
„ Kohn Józef „ „ $554^{2}/_{4}$
ulica szeroka.
„ Kolischer Juliusz „ „ $687^{1}/_{4}$
ulica majerowska.
„ Kratter Ferdynand „ „ $115^{2}/_{4}$
ulica Frenela.
„ Lewicki Kornel „ „ $458^{1}/_{4}$
ulica halicka.
„ Madejski Marceli „ „ $23^{1}/_{4}$
ulica Ossolińskiego.
„ Majewski Władysław „ „ 191-2 m.
ulica wałowa.
„ Maly Karol „ „ 30 m
ulica długa.
„ Mansch Filip „ „ $208^{2}/_{4}$
ulica pobrygicka.
„ Malinowski Józef „ „ 174 m.
ulica krakowska.
„ Męciński Józef „ „ 63 m.
ulica dekasteryalna.
„ Malisz Karol „ „ 74 m.
ulica krakowska.
„ Natkis Izydor „ „ $725^{2}/_{4}$
ulica sykstuska.
„ Nurkowski Feliks „ „ 28 m.
ulica długa.
„ Pfeifer Emil „ „ $457^{2}/_{4}$
ulica szeroka.
„ Polański Teodozy „ „ $625^{2}/_{4}$
ulica pojezuicka.
„ Pomianowski Aleksander „ „ 141 m.
ulica ormiańska wyższa.
„ Popiel Juliusz „ „ $14^{1}/_{4}$
ulica szeroka.
„ Rajski Tomasz „ „ 310 m.
plac Maryacki
„ Rapaport Leon „ „ 299 m.
ulica halicka.
„ Rechen Adolf „ „ $4^{2}/_{4}$
ulica Korola Ludwika niższa.
„ Reich Bernard „ „ $592^{2}/_{4}$
ulica sykstuska.
„ Roiński Emanuel „ „ 19 m.
plac Maryacki.
„ Sermak Józef „ „ $453^{1}/_{4}$
ulica halicka.
„ Semilski Teobald „ „ 324 m.
ulica teatralna.
„ Schrenzel Emanuel „ „ $730^{2}/_{4}$
ulica Frenela.
„ Skałkowski Józef „ „ 284 m.
ulica nowa.
„ Skwarczyński Paweł „ „ 30 m.
ulica długa
P. Smiałowski Feliks mieszkający pod l. $584^{2}/_{4}$
ulica pobrygicka.
„ Smolka Franciszek „ „ $147^{2}/_{4}$
ulica pojezuicka.
„ Sokal Maksimilian „ „ 141 m.
ulica ormiańska wyższa.
„ Starzewski Tadeusz „ „ $6^{2}/_{4}$
ulica Karola Ludwika niższa.
„ Tarnawiecki Marceli „ „ $688^{2}/_{4}$
ulica Frenela.
„ Tustanowski Michał „ „ $693^{2}/_{4}$
ulica Frenela.
„ Waldmann Saul „ „ $625^{2}/_{4}$
ulica pojezuicka.
„ Wolski Ludwik „ „ 306 m.
ulica nowa.
„ Wszelaczyński Leon „ „ $147^{2}/_{4}$
ulica pojezuicka.
„ Żminkowski Antoni „ „ $183^{2}/_{4}$
ulica Karola Ludwika niższa.
„ Zucker Wilhelm „ „ $117^{2}/_{4}$
ulica sykstuska.

Z siedzibą w Sokalu:

„ Filipowski Walerjan.

Z siedzibą w Żółkwi:

„ Karcz Maurycy
„ Lipiner Maurycy.

Z Wydziału Izby adwokatów.

Lwów, dnia 8. stycznia 1871.

(153 3—3) **Edykt.**

L. 721. C. k. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia p. Augusta Johna z pobytu niewiadomego, że dnia 13. stycznia 1871 do l. 721 Markus Pipes wytoczył przeciwko Rudolfowi i Augustowi Johnom pozew wekslowy o zapłacenie 1000 fl w. a. z przynależytościami — w skutek którego na dniu 13. stycznia 1871 do l. 721 wydany został nakaz zapłaty wspomnionej sumy.

Gdy miejsce pobytu Augusta Johna jest niewiadome, przeto c. k. sąd krajowy ustanowił nieobecnemu pozwanemu na jego koszt i niebezpieczeństwo kuratora adw. Schätzla z substytucyą adw. dra. Kaufmana któremu nakaz zapłaty doręczonym zostaje — oraz wzywa pozwanego nieobecnego, aby kuratorowi dowody obrony swojej doręczył, lub wskazał sądowi innego pełnomocnika, w razie przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisać musi.

Kraków dnia 13. stycznia 1871.

(154 3—3) **Edikt.**

Nr. 11294. Vom Przemyśler k. k. Kreisgerichte wird dem, dem Wohnorte nach unbekannten Herrn Anton Bauer Parthieführer aus Przemyśl und Herr Josef Herzog bekannt gegeben, daß gegen dieselben von Moses Rosiner und zwar gegen Anton Bauer als Erstbelangten und gegen Josef Herzog als Drittbelangten am 22. November 1870 z. Zahl 11294 die Klage wegen Exzindirung des in der Przemyśler Sammlungscasse erliegenden Cautionsbetrages von 204 fl öst. W. s. N. G. ausgetragen und zur summarischen Verhandlung der Termin auf den 21ten Februar 1871 bestimmt, ferner daß für beiden obgenannten Belangten ein Curator in der Person des Herrn Advocaten Dr. Łużecki in Przemyśl mit Substituirung des Herrn Advocaten Dr. Kozłowski ernannt wurde, welchem die Belangten alle bezüglichen Behelfe vor dem obgenannten Termine einzuhändigen oder einen anderen Sachwalter diesem Gerichte namhaft zu machen haben.

Przemyśl, am 28. December 1870.

(155 3—3) **Edykt.**

L. 11054. C. k. sąd obwodowy w Samborze podaje niniejszem do wiadomości, iż na prośbę Józefy Złockiej, Malwiny Duninowej i Władysława Urbańskiego, jako spadkobierców ś. p. Szczepana Suchodolskiego - wprowadził postępowanie względem uznania za zmarłego Teodora Urbańskiego do spadku po ś. p. Szczepanie Suchodolskim powołanego — dla przeprowadzenia pertraktacyi spadku po tymże Teodorze Urbańskim — któren jako podporucznik byłych wojsk polskich w wojnie roku 1812 brał udział, i o którego życiu i miejscu pobytu po dziś dzień niema żadnej wiadomości – i dla tegoż Teodora Urbańskiego za kuratora adw. dra. Kohna z zastępstwem adw. dra. Szemelowskiego ustanowił.

Wzywa wiec tegoż Teodora Urbańskiego, aby w przeciągu jednego roku od dnia edyktu tego, albo w tymże c. k. sądzie się jawił, albo tenże c. k. sąd, lub ustanowionego kuratora o swem życiu i miejscu pobytu zawiadomił, gdyż w przeciwnym razie, po upływie tego terminu, tenże c. k sąd na ponowną prośbę do uznania go za zmarłego przystąpi.

Z. c. k. sądu obwodowego.

Sambor dnia 21 grudnia 1870.

(156 3—3) **Edict**

Nr. 15463. Vom Stanislauer k. k. Kreisgerichte wird in der Executionssache des Süssie Karpen als Rechtsnehmers des J. Schapira wider die Isaak Wittman'schen Erben pto. 6300 fl. öst. W. Behufs Durchführung der Verhandlung des Vorrechtes und der Liquidität der über der öffentlich veräußerten, in Stanislau sub CNr. $145^{1}/_{4}$ gelegenen Realität versicherten Forderungen, der dem Wohnorte nach unbekannten Tabulargläubigern Theresa Schmidt geb. Breda-Samson und Sara Slutzker, Adam Tomanek, Wolf Schmit und Theresa Wittmann der Herr Advocat Dr. Dwernicki und den ebenfalls dem Wohnorte nach unbekannten Schuldnern, den Isaak Wittmann'schen Erben, als: Heinrich, Philipine, Klara, Isidor, Leopold, Adolf, Gustav, Bertha, Moriz, Maria und Nathalie Wittmann und deren Vertreter Heinrich Wittmann, der Herr Advocat Dr. Przybyłowski zum Curator bestellt, wovon dieselben durch gegenwärtiges Edict verständigt werden.

Vom k. k. Kreisgerichte.

Stanislau, am 10. December 1870.

(157 3—3) **Edykt.**

L. 13811. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu dozwala celem zaspokojenia sumy wekslowej 700 zł. a. w. z 6% odsetkami od 25. października 1869 kosztami w kwocie 9. zł. 38 kr. i 5 zł. 33 kr. a. w. przymusową sprzedaż licytacyjną realności pod nr. 789 w Tarnopolu położonej dłużnika Wincentego Hermakowicza własnej, która to publiczna sprzedaż w tymże sądzie w dwóch terminach t. j. dnia 16. lutego 1871 i dnia 16. marca 1871 każdą razą o 10 godzinie przedpołudniem pod następującemi warunkami się odbędzie.

1. Realność rzeczona w spomnionych terminach tylko wyżej ceny szacunkowej lub za takową sprzedaną zostanie.

2. Za cenę wywołania sprzedać się mającej realności stanowi wartość szacunkowa w kwocie 465 zł. 60 kr. a. w.

3. Chęć kupienia mający obowiązani będą jako wadyum 10% t. j. kwotę 47 zł. w gotowiznie przed rozpoczęciem licytacyi do rąk komisyi licytacyjnej złożyć który to zadatek po skończonej licytacyi kupicielowi w ostatnie $^{2}/_{3}$ części ceny kupna wliczonym. zaś reszte licytantom zaraz po skończonej licytacyi zwróconym będzie.

Resztę warunków licytacyjnych akt oszacowania i wyciąg z ksiąg tabularnych w tutejszo sądowej registraturze przeglądnąć można.

O czem się strony spór wiodące tudzież wierzycieli hypotecznych którzy możebno po 15. grudnia 1870 do tabuli weszli lub którym by uchwała niniejsza wcześnie lub wcale doręczoną być nie mogła na ręce kuratora p. adw. dra. Marksteina któren się jako takowy z substytucyą p. adw. dra. Mantla równocześnie ustanawia zawiadamia.

Tarnopol 28. grudnia 1870.

(159 3—3) **Edykt.**

L. 2597. C. k. sąd powiatowy w Bukowsku niniejszem wiadomo czyni, że celem zaspokojenia sumy 47 zł. w. a z przyn. przez Teresę Burnat przeciw Antoniemu Naparlińskiemu wywalczonej, przmusowa sprzedaż realności pod Nr. k. 17 w Nadolanach położonej, dłużnika własnej, z chałupy i gruntu objętości 2 morgi 1592 kwadr. sążni się składającej, ciała tabularnego nie stanowiącej. na 194 złr. w a oszacowanej, w tutejszym sądzie na terminach, 9. lutego 1871, 2. marca 1871 i 16. marca 1871 o 10tej godzinie rano się odbędzie.

Warunki licytacyjne, tudzież protokoła opisania i oszacowania tej realności są w tutejszym sądzie do przejrzenia.

Bukowsko, dnia 18. grudnia 1870.

(161 3—3) **Edykt.**

L. 5082. C. k. sąd powiatowy w Stryju zawiadamia Rozalię Dolińską i Zofię Onyszkiewicz, iż Aron Leib Kornblüth pod dniem 29. listopada 1870 do l. 5082 pozew przeciw nim i uznanie go za właściciela całej realności nr. 105 przy lwowskiej ulicy w Stryju położonej wniósł, w skutek czego termin do ustnej rozprawy na dzień 28. lutego 1871 o godzinie 9tej przed południem wyznaczony został.

Gdy miejsce pobytu pozwanych sądowi nie jest wiadomem, przeto ustanawia się im p. Adta. dra. Karchezego kuratorem, polecając pozwanym Rozalii Dolińskiej i Zofii Onyszkiewicz, by swego obrońcę przed terminem informacyą opatrzyły.

Z c. k. sądu powiatowego.

Stryj, dnia 30. listopada 1870.

(124 3—3) **Edict.**

Nr. 14110. Vom k. k. Kreis-Gerichte in Tarnopol wird hiemit dem, dem Aufenthaltsorte nach unbekanten Abraham Kanczuger bekannt gemacht, daß Breine Kanczuger in Tarnopol unterm 31. Dezember 1870 z. Zl 14110 eine Klage wieder ihr wegen Ausscheidung der in Sachen des Hirsch Engel wieder ihr pto. 100 fl. ö. w. gepfendeten, ihr eigenthümlich gehörigen Fahrnisse vom Pfande ausgetragen hat, und daß ihn unter Einem der hiesige Advokat dr. Markstein mit Substituirung des Advokaten dr. Sternklar auf seine Gefahr und Kosten zum Curator bestellt wurde.

Tarnopol am 31. Dezember 1870.

(130 3—3) **Edict.**

Nr. 1394 Vom k. k. Landes- als Handelsgerichte zu Lemberg wird dem im Auslande zu Kiew wohnenden Sebastian Cortolo mittelst gegenwärtigen Ediktes bekannt gemacht, es habe wieder denselben Netti Kraemer unterm 13. Oktober 1870. z. Z. 52928 ein Gesuch um Bewilligung der Zahlungsauflage im Grunde Wechsels ddto. Stanislau 16 Jänner 1866 über 220 fl. ö. W. angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber mit Beschluß von 19. Oktober 1870. Z. 52924 dem Wechselakzeptanten Sebastian Cortolo verordnet worden ist, die Wechselsumme vom 220 fl. sammt 6% Zinsen vom 17. Jänner 1868 und Gerichtskosten von 8 fl 88 kr. binnen drei Tagen an die Wechselgiratarin Netti Kraemer bei Vermeidung wechselrechtlicher Exekution zu bezahlen, oder binnen derselben Frist dagegen seine Einwendungen zu überreichen.

Da der Belangte seinen Aufenthalt im Auslande hat, so hat das k. k. Landes- als Handelsgericht zu seiner Vertretung auf seine eigene Gefahr und Kosten den hiesigen Advokaten Dr. Maly als Kurator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edikt wird demnach der Belangte erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen anderen Sachwalter zu wählen und diesem Landesgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem er sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumässen haben wird.

Lemberg am 11. Jänner 1871.

Nr. 122.

Obwieszczenie.

L. 18053. Z dniem 1. grudnia 1870 wejdzie w życie inny porządek w obiegu pociągów na kolei Karola-Ludwika i Lwowsko-Czerniowiecko-Jasskiej.

(Ciąg dalszy.)

58. Połączenie między urzędem pocztowym a dworcem kolei we Lwowie

a) Wóz ładunkowy.

Z urzędu pocztowego codzień	o god. 2 min. — rano „ 6 „ 30 „ „ 7 „ — „ „ 8 „ — wieczór „ 10 „ 20 „ „ 10 „ 40 „	Z dworca kolei Karola Ludwika codzień	o god. 2 min. 45 rano „ 3 „ — „ „ 7 „ 50 „ „ 7 „ 15 wieczór „ 7 „ 40 „ „ 11 „ 15 w nocy.
Do dworca kolei Karola Ludwika codzień	o god. 2 min. 20 rano „ 6 „ 50 „ „ 7 „ 20 „ „ 6 „ 20 wieczór „ 10 „ 40 „ „ 11 „ — w nocy.	Do urzędu pocztowego codzień	o god. 3 min. 5 rano „ 3 „ 20 „ „ 8 „ 10 „ „ 7 „ 35 wieczór „ 8 „ — „ „ 11 „ 35 w nocy.

Nr. I. Do pociągu Nr. IV. do Krakowa.
„ II. „ „ I. „ Złoczowa.
„ III. „ „ I. „ Czerniowiec. wraca próżno.
„ IV. „ „ II. „ Krakowa. wraca próżno.
„ V. „ „ III. „ Złoczowa.
„ VI. „ „ III. „ Czerniowiec. wraca próżno.

Nr. I Do pociągu Nr. IV. z Czerniowiec.
„ II. „ „ IV. „ Złoczowa.
„ III. „ „ I. „ Krakowa.
„ IV. „ „ II. „ Czerniowiec,
„ V. „ „ V. „ Złoczowa.
„ VI. „ „ III. „ Krakowa.
Nr. I., IV. i V. idą próżne do dworca.

b) Ordynarka.

Z urzędu poczt. codz. o g. 7 m. 20 wieczór
Do dworca kolei codz o g. 7 m. 40 wieczór.

Do pociągu II. do Krakowa.

Z dworca kolei codz. o g. 7 m. 40 rano
Do urzędu poczt. codz. o g. 8 m. — rano.

Od pociągu I. z Krakowa.

59. Poczta osobowa między Lwowem a Samborem.

Ze Lwowa codzień o g. 8 m. 30 wieczór Do Lubienia „ „ 11 „ 15 „ „ Rudek „ „ 1 „ 25 rano Z Rudek „ „ 1 „ 55 „ Do Sambora „ „ 4 „ 55 „	Z Sambora codzień o g. 9 m. 45 wieczór Do Rudek „ „ 12 „ 45 w nocy Z Rudek „ „ 1 „ 30 rano Do Lubienia „ „ 3 „ 30 „ „ Lwowa „ „ 6 „ 25 „

Łączy się w Rudkach z kariolką z Gródka do Rudek.

Łączy się w Rudkach z kariolką między Gródkiem a Rudkami, i odchodzi w 15 minut po przybyciu kariolki z Gródka.

60. Poczta osobowa między Lwowem a Jarosławiem.

Ze Lwowa codzień o g. 7 m. — wieczór Do Żółkwi „ „ 10 „ 40 „ „ Rawy „ „ 2 „ 45 rano „ Bełzca „ „ 5 „ 15 „ Z Bełzca „ „ 5 „ 45 „ Do Oleszyc „ „ 11 „ 15 pr. poł. Z Oleszyc „ „ 12 „ 15 w poł Do Jarosławia „ „ 3 „ 55 po poł.	Z Jarosławia codzień o g. 8 m. — rano Do Oleszyc „ „ 11 „ 30 pr. poł. Z Oleszyc „ „ 12 „ 30 w poł. Do Bełzca „ „ 6 „ — wiecz. Z Bełzca „ „ 7 „ 5 „ Do Rawy „ „ 9 „ 25 „ „ Żółkwi „ „ 1 „ 25 „ „ Lwowa „ „ 5 „ 20 „

Śniadanie w Bełzcu, obiad w Oleszycach.

Obiad w Oleszycach, kolacya w Bełzcu.

61. Poczta piesza między Winnikami a Lwowem.

Z Winnik codzień	o god. 3 min. 30 po poł. „ 6 „ 30 „	Ze Lwowa codzień	o god. 5 min. — rano „ 8 „ 30 „
Do Lwowa codzień	o god. 5 min. — wieczór „ 8 „ — „	Do Winnik codzień	o god. 6 min. 30 rano „ 10 „ — „

1. Łączy się z pociągiem wieczornym Lwów Kraków Nr. II.
2. Łączy się z pociągiem nocnym Lwów Złoczów Nr. III. i Lwów Czerniowce Nr. III.

1. Odchodzi po przybyciu pociągu nocnego Złoczów Lwów Nr. IV. i Czerniowce Lwów Nr. IV.
2. Odchodzi po pociągu Nr. I. z Krakowa.

62. Jazda posłańcza między urzędem pocztowym a dworcem kolei w Barszczowicach.

Z urzędu pocztowego codzień	o god. 9 min. 15 rano „ 5 „ 40 po polud. „ 12 „ 15 w nocy.	Z dworca kolei codzień	o god. 9 min. 45 pr. pol. „ 6 „ 20 wieczór „ 1 „ 45 rano.
Do dworca kolei codzień	o god. 9 min. 35 rano „ 6 „ — wieczór „ 12 „ 35 w nocy.	Do urzędu pocztowego codzień	o god. 10 min. 5 rano „ 6 „ 40 wieczór „ 2 „ 5 rano.

Nr. 1. Do i od pociągu Nr. I. ze Lwowa.
„ 2. „ „ „ II. ze Złoczowa.
„ 3. „ „ „ III ze Lwowa i
„ „ „ „ „ IV. ze Złoczowa.

63. Jazda posłańcza między Jaryczowem a Barszczowicami.

Z Jaryczowa codz o g. 3 m 30 po poł.
Do Barszczowic „ „ 5 „ — wieczór.

Z Barszczowic codz. o g. 6 m. 30 rano
Do Jaryczowa „ „ 8 „ — „

64. Jazda posłańcza między urzędem pocztowym a dworcem kolei w Zadwórzu.

Z urzędu pocztowego codzień	o god. 9 min. 30 pr. polud. „ 5 „ — wieczór „ 12 „ 30 w nocy.	Z dworca kolei codzień	o god. 10 min. 10 pr. polud. „ 5 „ 50 po polud. „ 1 „ 15 rano.
Do dworca kolei codzień	o god. 10 min. — pr. polud. „ 5 „ 30 po polud. „ 1 „ — w nocy.	Do urzędu pocztowego codzień	o god. 10 min. 40 pr. poł. „ 6 „ 20 po poł. „ 1 „ 45 rano.

Nr. 1. Do pociągu Nr. I. ze Lwowa.
„ 2. „ „ „ II. „ Złoczowa.
„ 3. „ „ „ III. „ Lwowa.
„ „ „ „ „ IV. „ Złoczowa.

Kundmachung.

Vom 1. December 1870 tritt auf den Linien der k. k. priv. Carl Ludwigsbahn und der k. k. priv. Lemberg-Czernowitz-Jassyer Bahn ein neuer Fahrplan in Wirksamkeit.

(Fortsetzung.)

58. Verbindung zwischen dem Postamte und Bahnhofe in Lemberg.

a) Deckelwagenfahrten.

Vom Postamte täglich	2 Uhr Früh. 6 „ 30 M. Früh. 7 „ Früh. 6 „ Abends. 10 „ 20 M. Abends. 10 „ 40 „ Abends	Vom Carl Ludwigs-Bahnhofe täglich	2 Uhr 45 M. Früh. 3 „ Früh. 7 „ 50 M. Früh 7 „ 15 „ Abends. 7 „ 40 „ Abends. 11 „ 15 „ Nachts.
Im Carl Ludwigs-Bahnhofe täglich	2 Uhr 20 M Früh. 6 „ 50 „ „ 7 „ 20 „ „ 6 „ 20 „ Abends. 10 „ 40 „ „ 11 „ Nachts	Im Postamte täglich	3 Uhr 5 Min. Früh. 3 „ 20 „ „ 8 „ 10 „ „ 7 „ 35 „ Abends. 8 „ Abends. 11 „ 35 Min. Nachts.

Nr. I. zum Zuge Nr. IV. nach Krakau.
Nr. II. „ „ Nr. I. „ Złoczow.
Nr. III. „ „ Nr. I. „ Czernowitz kehrt leer zurück.
Nr. IV. zum Zuge Nr. II. nach Krakau kehrt leer zurück.
Nr. V. zum Zuge Nr. III. nach Złoczow
Nr. IV. „ „ Nr. III. „ Czernowitz kehrt leer zurück.

Nr. I. vom Zuge Nr. IV. aus Czernowitz.
Nr. II. „ „ Nr. IV. „ Złoczow.
Nr. III. „ „ Nr. I „ Krakau.
Nr. IV. „ „ Nr. II. „ Czernowitz.
Nr. V. „ „ Nr. II. „ Złoczow.
Nr. VI. „ „ Nr. III. „ Krakau.
Nr. I, IV. und V. gehen leer zum Bahnhofe.

b) Reitposten.

Vom Postamte tägl. 7 U. 20 M. Abends.
Im Bahnhofe „ 7 „ 40 „ „

Zum Zuge Nr. II. nach Krakau.

Vom Bahnhofe tägl. 7 U. 40 M. Früh.
Im Postamte „ 8 „ Früh.

Zum Zuge Nr. I. aus Krakau.

59. Personenpost zwischen Lemberg und Sambor.

Von Lemberg tägl. 8 Uhr 30 M. Abends. In Lubień tägl. 11 Uhr 15 M. Abends. In Rudki tägl. 1 Uhr 25 M. Früh. Von Rudki tägl. 1 Uhr 55 M. Früh. In Sambor tägl. 4 Uhr 55 M Früh.	Von Sambor tägl. um 9 Uhr 45 M. Abends In Rudki tägl. um 12 Uhr 45 M. Nachts Von Rudki tägl. um 1 Uhr 30 M. Früh In Lubień tägl. um 3 Uhr. 30 M. Früh In Lemberg tägl um 6 Uhr 25 M. Früh

Influirt in Rudki zu den Cariolposten zwischen Grodek und Rudki.

Influirt in Rudki zu den Cariolposten zwischen Grodek und Rudki und geht 45 Min. nach Eintreffen der Cariolpost aus Grodek weiter.

60. Personenpost zwischen Lemberg und Jaroslau.

Von Lemberg täg. 7 Uhr Abends in Żołkiew „ 10 „ 40 M. Abends „ Rawa „ 2 „ 45 „ Früh „ Belzec „ 5 „ 15 „ „ von Bełzec „ 5 „ 45 „ „ Frühst in Oleszyce „ 11 „ 15 „ Vm. Mtgm. von Oleszyce „ 12 „ 15 „ Vormittgs. in Jaroslau „ 3 „ 55 „ Nachmit.	Von Jaroslau täg. 8 Uhr Früh in Oleszyce „ 11 „ 30 M. Vm Mittagm. von Oleszyce „ 12 „ 30 „ „ in Bełzec „ 6 „ Abends (Nachtm.) von Bełzec „ 7 „ 5 M. Abends in Rawa „ 9 „ 25 „ „ „ Żołkiew „ 1 „ 25 „ Früh „ Lemberg „ 5 „ 20 „ „

61. Fussbothenpost zwischen Winniki und Lemberg.

Von Winniki täglich	3 Uhr 30 M. Nachmittags 6 „ 30 „ „	Von Lemberg täglich	5 Uhr Früh 8 „ 30 M. Früh
in Lemberg täglich	5 Uhr Abends 8 „ „	in Winniki täglich	6 Uhr 30 M. Früh 10 „ Früh.

Nr. I Anschluss an den Abendzug Lemberg-Krakau Nr. II.
Nr. II. Anschluss an die Nachtzüge Lemberg-Złoczow Nr. III. und Lemberg Czernowitz Nr. III.

Nr. I. geht ab nach Eintreffen des Nachtzuges Złoczow-Lemberg Nr. IV. Czernowitz-Lemberg Nr. IV.
Nr. II. geht ab nach Eintreffen des Zuges Nr. I. aus Krakau.

62. Botenfahrpost zwischen dem Postamte und Bahnhofe Barszczowice.

Vom Postamte tägl.	9 Uhr 15 M. Früh 5 „ 40 „ Nachm. 12 „ 15 „ Nachts	Vom Bahnhofe tägl.	9 Uhr 45 M. Vormittags 6 „ 20 „ Abends 1 „ 45 „ Früh
im Bahnhofe täglich	9 Uhr 35 Min Früh 6 „ Abends 12 „ 35 Min. Nachts	im Postamte täglich	10 Uhr 5 M. Vormittags 6 „ 40 „ Abends 2 „ 5 „ Früh.

Nr. I. zum u. vom Zg Nr. I. aus Lemberg.
Nr. II. zum und vom Zuge Nr. II. aus Złoczow.
Nr. III. zum und vom Zuge Nr. III. aus Lemberg und Nr. IV. aus Złoczow.

63. Botenfahrpost zwischen Jaryczow und Barszczowice.

Von Jaryczow täg. 3 Uhr 30 M. Nchm.
in Barszczowice „ 5 „ Abends.

Von Barszczowice täg. 6 Uhr 30 M. Früh
in Jaryczow „ 8 „ Früh.

64. Botenfahrpost zwischen dem Postamte und Bahnhofe in Zadworze.

Vom Postamte täglich	9 Uhr 30 M. Vormittags 5 „ Abends 12 „ 30 M Nachts	Vom Bahnhofe tägl.	10 Uhr 10 Min. Vormittags 5 „ 50 „ Nachmitt 1 „ 15 „ Früh.
Im Bahnhofe tägl.	10 Uhr Vormittags 5 „ 30 M. Abends 1 „ Nachts.	im Postamte tägl.	10 Uhr 40 Min. Vormittags 6 „ 20 „ Nachmitt. 1 „ 45 „ Früh.

Nr. I. zum Zuge Nr. I. aus Lemberg.
Nr. II zum Zuge Nr, II. aus Złoczow.
Nr. III. zum Zuge Nr. III. aus Lemberg und Nr. IV. aus Złoczow.

65. Jazda posłańcza między Glinianami a Zadwórzem.

Z Glinian codzień	o god. 7 min. — rano „ 6 „ wieczór.	Z Zadwórza codzień	o god. 5 min. 3 rano „ 11 „ 40 pr. poł.
Do Zadwórza codzień	o god. 9 min. — rano „ 8 „ — wieczór.	Do urzędu poc. w Glinianach	codzień o g. 7 m. 30 rano „ 12 „ 40 w poł.

66. Jazda posłańcza między Glinianami a Podhajczykami.

Z Podhajczyk codz o g. 5 m. — rano Do Glinian „ 6 „ 50 „	Z Glinian codzień o g. 1 m. — po poł. Do Podhajczyk „ 2 „ 30 „
Łączy się w Glinianach z pierwszą jazdą posłańczą do Zadwórza.	Odchodzi z Glinian 20 minut po przybyciu poczty z Zadwórza w południe

67. Jazda posłańcza między Buskiem a Krasnem.

Z Buska codzień	o god. 8 min. 30 pr. poł. „ 6 „ 30 po poł.	Z Krasnego codzień	o god. 4 min. 30 rano „ 5 „ 30 po połud.
Do Krasnego codzień	o god. 9 min. 30 pr. poł. „ 7 „ 30 po poł.	Do Buska codzień	o god. 5 min. 30 rano „ 6 „ 30 po poł.

Druga poczta odchodzi w 30 minut po przybyciu poczty z Kamionki i czeka na nią do godziny 8ej wieczór.

68. Jazda posłańcza między urzędem pocztowym a dworcem kolei w Ożydowie.

Z urzędu pocztowego codzień	o god. 1 min. 50 rano „ 10 „ 45 pr. poł. „ 3 „ 35 po poł. „ 11 „ — w nocy.	Z dworca kolei codzień	o god. 2 min. 35 rano „ 11 „ 35 pr. połud. „ 4 „ 20 po połud. „ 11 „ 50 w nocy.
Do dworca kolei codzień	o god. 2 min. 20 rano „ 11 „ 15 pr. połud. „ 4 „ 5 po połud. „ 11 „ 30 w nocy.	Do urzędu pocztowego codzień	o god 3 min. 5 rano „ 12 „ 5 w połud. „ 4 „ 50 po połud. „ 12 „ 20 w nocy.

Nr. 1. Do i od pociągu III. ze Lwowa.
„ 2. „ „ „ I. dtto.
„ 3. „ „ „ II. ze Złoczowa
„ 4. „ „ „ IV. dtto.

69. Jazda posłańcza między urzędem pocztowym a dworcem kolei w Zabłotcach.

Z urzędu pocztowego codzień	o god. 2 min. 30 rano „ 11 „ 30 pr. połud. „ 3 „ 30 po połud. „ 10 „ 40 wieczór.	Z dworca kolei codzień	o god. 3 min. 5 rano „ 12 „ — w połud. „ 3 „ 50 po połud. „ 11 „ 20 w nocy.
Do dworca kolei codzień	o god 2 min. 45 rano „ 11 „ 45 pr. połud. „ 3 „ 45 po połud. „ 10 „ 55 wieczór.	Do urzędu pocztowego codzień	o god. 3 min. 20 rano „ 12 „ 15 w połud. „ 4 „ 5 po połud. „ 11 „ 35 w nocy.

Nr. 1. Do i od pociągu III ze Lwowa.
„ 2. „ „ „ I. dtto.
„ 3. „ „ „ II. ze Złoczowa.
„ 4. „ „ „ IV. dtto

70. Połączenie między urzędem pocztowym a dworcem kolei w Brodach.

a) Wóz ładunkowy.

Z urzędu poczt. codz.	o god. 2 min. 15 popoł. „ 9 „ 35 wieczór	Z dworca kol. codz.	o god 3 min. 30 rano „ 1 „ 30 wpoł.
Do dworca kolei codz.	„ 5 „ — popoł. „ 10 „ 20 wieczór	do urzędu poczt. codz.	„ 4 „ 15 rano „ 1 „ 15 popoł.

Nr. 1. do pociągu II.
Nr. 2 „ „ IV.

b) Ordynarka.

Z urzędu poczt. codz.	o god. 8 min — rano	Z dworca kolei codz.	o god. 7 min. 10 wieczór
Do dworca kolei codz.	„ 8 „ 30 „	Do urzędu poczt codz.	„ 7 „ 40 „

Do pociągu Nr. XXV. do Krasnego. Od pociągu Nr XXVI. z Krasnego.

71. Jazda posłańcza między urzędem pocztowym a dworcem kolei w Kniażu.

Z urzędu poczt. codz.	o god. 2 min. — rano „ 10 „ 50 przedp. „ 4 „ 10 popoł. „ 11 „ 30 w nocy	Z dworca kolei codz.	o god. 2 min. 30 rano „ 11 „ 20 wpoł. „ 4 „ 40 popol. „ 12 „ — w nocy
Do dworca kolei codz.	„ 2 „ 20 rano „ 11 „ 10 przedp „ 4 „ 30 popoł. „ 11 „ 50 w nocy	Do urzędu poczt. codz.	„ 2 „ 50 rano „ 11 „ 40 przedp. „ 5 „ — popoł. „ 12 „ 20 w nocy

Nr. 1. do i od poc. Nr. III. ze Lwowa
Nr. 2. „ „ „ „ Nr. I. „
Nr. 3. „ „ „ „ Nr. II do Lwowa
Nr. 4. „ „ „ „ Nr. IV. „

72. Wóz ładunkowy między urzędem pocztowym a dworcem kolei w Złoczowie.

Z urzędu poczt. codz.	o god. 3 min 30 popoł. „ 10 „ 50 w nocy	Z dworca kolei	o god. 2 min. 50 rano „ 11 „ 40 przedp.
Do dworca kolei codz.	„ 4 „ 10 popoł. „ 11 „ 30 w nocy	Do urzędu pocztowego	„ 3 „ 30 rano „ 12 „ 20 wpoł.

Nr. 1. do pociągu II do Lwowa.
Nr. 2. „ „ IV. „

Nr. 1. od pociągu III ze Lwowa.
Nr. 2. „ „ I. „ „

65. Botenfahrpost zwischen Gliniany und Zadworze.

Von Gliniany tägl.	7 Uhr Früh 6 „ Abends	Von Zadworze tägl.	5 Uhr 30 Min. Früh 11 „ 40 „ Vormittags
in Zadworze tägl.	9 Uhr Vormittags 8 „ Abends	in Gliniany täglich	7 Uhr 30 Min. Früh 12 „ 40 „ Mittags.

66. Botenfahrpost zwischen Gliniany und Podhajczyki.

Von Podhajczyki tägl. 5 Uhr Früh „ Gliniany „ 6 „ 30 M. Früh	Von Gliniany tägl. 1 Uhr Nachmittags In Peohajczyki „ 2 „ 30 M. Nachmit.
Inflnirt in Gliniany zur ersten Botenfahrt nach Zadworze,	Geht ab von Gliniany 20 Min. nach Ankunft der Vormittags dasselbst einlangenden Post aus Zadworze.

67. Botenfahrpost zwischen Busk und Krasne.

Von Busk täglich	8 Uhr 30 Min. Vormittags 6 „ 30 „ Nachmittags	Von Krasne täglich	4 Uhr 30 Min. Früh 5 „ 30 „ Nachmit.
in Krasne täglich	9 Uhr 30 Min. Vormittags 7 „ 30 „ Nachmitt.	in Busk täglich	5 Uhr 30 Min. Früh 6 „ 30 „ Nachmit.

Die zweite Botenpost geht ab 30 Min. nach Ankunft der Post aus Kamionka und hat auf dieselben bis 8 Uhr Abends zuzuwarten.

68. Botenfahrpost zwischen dem Postamte und Bahnhofe in Ożydow.

Vom Postamte tägl.	1 Uhr 50 Min Früh 10 „ 45 „ Vormittag 3 „ 35 „ Nachmittag 11 „ Nachts.	Vom Bahn täglich	2 Uhr 35 Min. Früh 11 „ 35 „ Vormit. 4 „ 20 „ Nachmit. 11 „ 50 „ Nachts
Im Bahnhofe täglich	2 Uhr 20 Min. Früh 11 „ 15 „ Vormit. 4 „ 5 „ Nachmit. 11 „ 30 „ Nachts.	im Postamte tägl	3 Uhr 5 Min. Früh 12 „ 5 „ Mittags 4 „ 50 „ Nachmit. 12 „ 20 „ Nachts.

Nr. I. vom und zum Zuge Nr. III. aus Lemberg.
Nr. II vom und zum Zuge Nr. I. aus Lemberg.
Nr. III. vom und zum Zuge Nr. II. aus Złoczow.
Nr. IV. vom und zum Zuge Nr. IV. aus Złoczow.

69. Botenfahrt zwischen dem Postamte und Bahnhofe in Zabłotce.

Vom Postamte tägl.	2 Uhr 30 Min. Früh 11 „ 30 „ Vormit. 3 „ 30 „ Nachmit. 10 „ 40 „ Abends.	Vom Bahnhofe täglich	3 Uhr 5 Min. Früh. 12 „ — „ Mittags 3 „ 50 „ Nachmit 11 „ 20 „ Nachts.
Im Bahnhofe täglich	2 Uhr 45 Min. Früh, 11 „ 45 „ Vormit. 3 „ 45 „ Nachmit. 10 „ 55 „ Abends.	Im Postamte täglich	3 Uhr 20 Min. Früh, 12 „ 15 „ Mittags, 4 „ 5 „ Abends, 11 „ 35 „ Nachts.

Nr 1. Zum u. vom Zug. Nr. III. aus Lemberg
Nr 2. „ „ „ „ Nr. I. „ „
Nr 3. „ „ „ „ Nr. II. „ Złoczow.
Nr. 4. „ „ „ „ Nr. IV. „ „

70. Verbindung zwischen dem Postamte und Bahnhofe in Brody.

a) Deckelwagenfahrten.

Vom Postamte täglich	2 Uhr 15 M. Nachmittags. 9 „ 35 „ Abends.	Vom Bahnhofe täglich	3 Uhr 30 M. Früh. 12 „ 30 „ Mittags.
Im Bahnhofe täglich	3 Uhr — M. Nachmittags. 10 „ 20 „ Abends.	Im Postamte täglich	4 Uhr 15 M. Früh 1 „ 15 „ Nachmittags.

Nr. I. zum Zuge Nr. II
Nr. II. „ „ Nr. IV.

b) Reitposten.

Vom Postamte täg. um 8 Uhr Früh Im Bahnhofe „ „ 8 „ 30 M. Früh.	Vom Bahnhofe täg. 7 Uhr 10 M. Abends Im Postamte „ 7 , 40 „
Zum Zuge Nr. XXV. nach Krasne.	Vom Zuge Nr. XXVI. aus Krasne.

71. Botenfahrpost zwischen dem Postamte und Bahnhofe in Kniaże.

Vom Postamte täglich	2 Uhr — M. Früh 10 „ 50 „ Vormittags 4 „ 10 „ Nachmittags 11 „ 30 „ Nachts.	Vom Bahnhofe täglich	2 Uhr 30 Min. Früh 11 „ 20 „ Vormittags 4 „ 40 „ Nachmittags 12 „ Nachts
Im Bahnhofe täglich	2 Uhr 20 Min. Früh 11 „ 10 „ Vormittags 4 „ 30 „ Nachmitags 11 „ 50 „ Nachts.	Im Postamte täglich	2 Uhr 50 Min. Früh, 11 „ 40 „ Vormittags, 5 „ Nachmittags 12 „ 20 Min. Nachts.

Nr. 1. Vom u. zum Zg. Nr. III. aus Lemberg.
Nr. 2. „ „ „ „ Nr. I. „ „
Nr. 3. „ „ „ „ Nr. II. nach Lembrg.
Nr. 4. „ „ „ „ Nr. IV. „ „

72. Deckelwagenfahrten zwischen dem Postamte und Bahnhofe in Złoczow.

Von Postamte täglich	3 Uhr 30 M. Nachmittag. 10 „ 50 „ Abends.	Vom Bahnhofe täglich.	2 Uhr 50 M. Früh. 11 „ 40 „ Vormitags.
Im Bahnhofe täglich	4 „ 10 „ Nachmittag. 11 „ 30 „ Nachts.	Im Postamte täglich	3 „ 30 „ Früh. 12 „ 20 „ Mittags.

Nr. 1 Zum Zuge Nr. II. } nach Lemberg.
Nr 2. „ „ Nr. IV. }

Nr. 1. Vom Zuge Nr. III. } aus Lemberg
Nr. 2. „ „ Nr. I. }

(Ciąg dal. nast.)

(179 1—3) **Edykt.**

L. 3818. C. k. sąd powiatowy w Stryju podaje do powszechnej wiadomości, że na zaspokojenie należącej się Mojżeszowi Leib Mellerowi od Iwana Prystaja sumy 200 złr. i 5 ct. a. w. z przn., przymusowa publiczna sprzedarz chałupy bez nr. kon. z gruntem budowlanym i ogrodem Iwana Prystaja własnej w Bratkowcach położonej w trzech terminach a to w dniach 23. marca 1871, 20. kwietnia 1871 i 25. maja 1871 w tutejszym sądzie się odbędzie.

Cenę wywołania stanowi suma szacunkowa 107 zł. w. a. i ma być złożonem 10% jako wadyum.

Resztę warunków i akt detaksacyi przejrzeć można w tutejszo sądowej registraturze.

Z c. k. sądu powiatowego.

Stryj dnia 30. września 1870.

(180 1—3) **Ogłoszenie konkursu.**

L. 244 R. s. kr. Na opróżniną posadę dyrektora c. k. gymnazyum w Tarnowie rozpisuje się niniejszem konkurs.

Kandydaci na tę posadę mają prócz innych dokumentów, wykazujących ich wiek, studya i t. d. złożyć dowody uzyskanej kwalifikacyi i stabilizacyi nauczycielskiej. Podania mają być przedłożone Radzie szkolnej krajowej aż po koniec lutego 1871 wprost, lub jeżeli kandydat zostaje już w publicznej służbie, za pośrednictwem przełożonej władzy.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 31. grudnia 1870.

(182 1—3) **Edykt.**

L. 51960. C. k. sąd krajowy we Lwowie podaje do powszechnej wiadomości że na prożbę opieki małoletnich Emilji, Franciszki, Tekli i Michała Kamińskich przez pełnomocnika p. Wawrzyńca Olszewskiego wniesioną przedsięwzięta będzie dobrowolna licytacyjna sprzedaż ½ części realności pod l. 903¼ we Lwowie położonej rzeczonych małoletnich własnej na dniu 23. lutego 1871 o god. 10 przedpołudniem przed c. k. notarjuszem panem Wolskim jako delegowanym Komisarzem sądowym, przyczem jako cena wywołania ustanawia się suma 3645 zł. w. a. a jako wadium kwota 365 zł. w. a. i zastrzega się wyraźnie że prawa wierzycieli hypotecznych na realności rzeczonej hypotekowanych bez względu na osiągnąć się mającą cenę kupna pozostają nie naruszonemi.

Resztę warunków licytacyjnych jakoteż extrakt tabularny przejrzany być może u nadmienionego notaryusza.

Lwów 10. grudnia 1870.

(183 1—3) **Edykt.**

L. 23124. C. k. sąd krajowy krakowski dla spraw cywilnych podaje do powszechnej wiadomości, iż konkurs na majątek Natana i Fani czyli Fradel Holzapflów uchwałą tutejszo sądową z dnia 17. listopada 1870 do l. 20797 otworzony w myśl §§. 154 i 66 ust. konk. zniesiony został.

Kraków dnia 19. grudnia 1870.

(185 1—3) **Ogłoszenie konkursu.**

L. 187. Celem obsadzenia posady zastępcy prokuratora przy c. k sądzie obwodowym w Nowym Sączu z rangą VIII klasy dyet i z roczną płacą etatową 1000 złr w. a. Ubiegający się o tę posadę mają wnieść podania w drodze przepisanej do Nadprokuratoryi Państwa w Krakowie w terminie dni 14. upływających od trzeciego umieszczenia niniejszego ogłoszenia w urzędowej gazecie lwoskiej.

Z c. k. Nadprokuratoryi Państwa.

Kraków dnia 18. stycznia 1871.

(104 3—3) **Edykt.**

L. 6314. C. k. Sąd obwodowy Nowo-Sądecki w skutek prośby Maryi Tokarowej, o uznanie jej małżonka Jana (Wania) Tokara za zmarłego w celu ponownego zawarcia ślubu małżeńskiego, wzywa wszystkich wiadomość mających o życiu lub śmierci Jana Tokara, gospodarza w Miliku, w powiecie Nowo-Sądeckim dawniej Krynickim osiadłego, który w r. 1855. na Węgry na robotę się udał i z tamtąd więcej nie wrócił, aby o tem c. k. Sądowi obwodowemu Nowo-Sądeckiemu lub kuratorowi Jana Tokara panu adwokatowi Dr. Olszewskiemu w trzech miesiącach donieśli.

Z c. k. Sądu obwodowego.

Nowy-Sącz dnia 31. grudnia 1870.

(105 3—3) **Ogłoszenie.**

L. 6825. Podaje się do powszechnej wiadomości że w skutek odezwy c. k. Sądu obwodowego z dnia 28. września 1870 do l. 6480 celem ściągnienia na rzecz Rifki Koller sumy wekslowej 60 złr. wal. aust. z. p. n. odbędzie się w tutejszym Sądzie w trzech terminach t. j 1. i 28. lutego i 20. marca 1871. każdocześnie o godzinie 10. zrana przymusowa sprzedaż realności pod 1.2 w Wierzbowcu położonej, do dłużnika Hrynia Bojczuka należącej ciało tabularne niestanowiącej z tym dodatkiem, że na dwóch pierwszych terminach realność ta tylko wyżej lub za cenę szacunkową 120 złr. w. a., przy trzecim terminie zaś za jakąkolwiek cenę sprzedaną będzie.

Chęć kupienia mający zechcą się w powyższych terminach tu w sądzie zgłosić. Dalsze warunki licytacyjne można każdego czasu w registraturze sądu tutejszego przeglądnąć.

C. k. Sąd powiatowy.

Kossów 12. Grudnia 1870.

(106 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 1. Wydział Samborskiej Izby adwokatów podaje niniejszem do publicznej wiadomości, iż na jej liście adwokatów wpisani są po dzień 1. stycznia 1871. roku:

I. z siedzibą w Samborze:
1. Dr. Teodor Szemelowski,
2. Dr. Leon Witz,
3. Dr. Karol Pawliński,
4. Dr. Bazyli Wołosiańskie,
5. Dr. Jakób Kohn,
6. Dr. Szymon Ehrlich.

II. z siedzibą w Drohobyczu:
1. Dr. Marek Wohllerner,
2. Dr. Władysław Wolski

III. z siedzibą w Stryju:
1. Dr. Filipp Fruchtmann,
2. Dr. Anton Karchezy,
8. Dr. Hilarion Baczyński.

Sambor 7. stycznia 1871.

(112 3—3) **Edykt.**

L. 14351. C. k. sąd deleg. miejs. w Tarnowie obwieszcza niniejszem, iż w skutek odezwy c. k. sądu obwodowego w Tarnowie z dnia 18. listopada 1870 l. 15244 zarządza się w celu zaspokojenia wierzytelności wekslowej Efroima Stieglitza w kwocie 30 złr. w. a. z 6% odsetkami od dnia 24. sierpnia 1866, kosztami sądowemi i egzekucyjnemi w kwocie 2 złr. 34. kr., 2 złr. 59 kr., 8 złr. 18 kr., 3 złr. 12 kr., 2 złr. 4 kr., 8 złr. 80 kr., 3 złr. 42 kr. przyznanemi, ekzekucyjną sprzedaż przez publiczną licytacyę realności dłużnika Pawła Tatarczuka własnej, w Odporyszowie pod nr. 56, resp. 53 położonej i osobnego ciała tabularnego niestanowiącej, a w protokole z d. 18. listopada 1868 egzekucyjnie opisanej, a na dniu 20. stycznia 1870 oszacowanej.

Licytacya ta odbędzie się w tut. sądzie w trzech terminach, a mianowicie w dniu 6. lutego 1871, w dniu 6. marca 1871 i w dniu 3. kwietnia 1871 każdą razą o godz. 10. przed południem a to pod następującemi warunkami:

I. Jako cenę wywołaną rzeczonej realności, składającej się z domu mieszkalnego, stodoły i z pola ornego około 4 morgi wynoszącego oznacza się wartość szacunkową tejże w kwocie 132 złr. w. a. za którą to cenę lub za wyższą na pierwszym i drugim terminie, na trzecim zaś nawet niżej tej ceny powyższa realność sprzedaną zostanie.

II. Każdy chęć kupna mający winien jest 10% oznaczonej ceny wywoławczej tj. kwotę 13. złr. 20 kr. w gotówce jako wadyum do rąk dotyczącego komisarza sądowego przed rozpoczęciem licytacyi złożyć, które to wadyum po odbyciu licytacyi nie nabywającym licytantom zaraz zwróconem zostanie.

III. Nabywca tej realności obowiązany będzie w dniach 30 po prawomocności uchwały, akt licytacyi do wiadomości sądowej przyjmującej, jedną trzecią część ceny kupna, w którą to kwotę złożone wadyum wliczyć sobie jest upoważniony, do depozytu sądowego w gotówce złożyć.

IV. Po złożeniu drugich dwóch trzecich części resztującej ceny kupna, która to suma również w dniach 30. od dnia złożenia pierwszej trzeciej części licząc, w gotówce spłaconą być ma, otrzyma nabywca dekret własności, i zostanie w fizyczne posiadanie nabytej realności, wprowadzony.

Resztę warunków można przejrzeć lub podnieść w odpisie w tut. sądowej registraturze.

Tarnów d. 30. grudnia 1870.

(125 3—3) **Edykt.**

L. 1883. Przez c. k. sąd powiatowy w Drohobyczu czyni się wiadomem, iż dnia 17. stycznia 1851 zmarła w Drohobyczu Anastazya z Bilaków Lewacz bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia.

Sąd tutejszy nieznając pobytu Teodora Lewacza, męża tejże w jednej czwartej części do dziedziczenia spadku z mocy prawa powołanego, wzywa tegoż nieobecnego, ażeby w przeciągu roku jednego od dnia niżej wyrażonego licząc, zgłosił się w tymże sądzie, inaczej w przeciwnym razie spadek byłby pertraktowany z zgłaszającą się spadkobierczynią prawną, a siostrę zmarłej i z kuratorem Jędrzejem Woźniak nieobecnemu postanowionym, który imieniem tegoż nieobecnego oświadczenie spadkowe wniósł.

Z c. k. Sądu powiatowego.

Drohobycz, dnia 1. czerwca 1870.

(126 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 5513. C. k. sąd powiatowy w Kozowie wiadomo czyni, że Jan Papuga, posiadacz gruntu i domu w Taurowie pod Nr. k. 131 uchwałą c. k. sądu obwodowego Złoczowa z dnia 16. listopada 1870 l. 9149 jako marnotrawca uznany, i że dla onegoż w skutek tego kurator w osobie Wgo. Dyonizego Trzeciaka dzierzawcy i posiadacza realności w Taurowie ustanowiony został.

Z c. k. sądu powiatowego.

Kozowa, dnia 5. grudnia 1870.

(127 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 5347. C. k. sąd powiatowy w Przeworsku podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że na podstawie prawomocnego wyroku z dnia 8. lipca 1869 do l 2834, tudzież tutejszo sądowych rezolucyj z dnia 17. maja 1870 l. 1952 i 29. października 1870 l. 3645 celem zaspokojenia sumy 142 zł. 12½ kr. w. a wraz z procentami po 6% od d. 8. maja 1868 wraz z kosztami sporu w ilości 7 zł. 14 kr., kosztami egzekucyi 2 zł. 87 kr, 5 zł. 67 kr., 2 zł. 99½ i 7 zł. 68 kr. w. a., oraz obecnie w ilości 3 zł. 75 kr. w. a przyznającemi się kosztami, dozwala na egzekucyjną sprzedaż połowy realności pod Nr. 75 rep. 115 w Rozborzu położonej, pod dniem 5. marca b. r. opisowo zajętej, na dniu 12. lipca 1870 oszacowanej, a własność dłużnika Franciszka Maczugi będącej, na rzecz egzekucyę popierającego Leisora Reichera prawonabywcy Katarzyny Sliwy i wyznacza do tego celu trzy termina licytacyjne: na dzień 6. lutego, 20. lutego i 6go marca 1871, każdą razą o godzinie 10. zrana na miejscu w Rozborzu z tym dodatkiem, że realność rzeczona na pierwszych dwóch terminah tylko powyżej ceny, zaś na trzecim terminie także i poniżej ceny szacunkowej najwięcej ofiarującemu za gotówkę sprzedaną zostanie.

O czem się chęć kupna mających zawiadamia z tą wzmianką, iż warunki licytacyjne w tutejszym sądzie każdego czasu przejrzeć sobie mogą, oraz do licytacyj w potrzebne wadyum zaopatrzyć się winni.

Przeworsk, dnia 17. grudnia 1870.

(128 3—3) **Edict.**

Nr. 1710. Vom Starosoler k. k. Bezirks-Gerichte wird den unbekannten Erben des am 12. Februar 1870 zu Felsztyn verstorbenen Berisch Gerber hiemit bekannt gegeben es habe Łapcio Strasfeld unterm 22. Juni 1870. Z. 1710 wieder die liegende Masse des Berisz Gerber wegen Zahlung der Summe pr. 147 fl. ö. w. f. N. G. hiergerichts die Klage angebracht, worüber unter gleichzeitiger Bestellung eines Kurators ad actum für die geklagte Masse in der Person des Berl Entner zur Verhandlung dieser Rechtssache die Tagfahrt auf den 5. Mai 1871 um 9 Uhr Vormittags festgesetzt wurde.

Es werden somit mittelst gegenwärtigen Ediktes die bisher unbekannten Erben des genannten Berisch Gerber erinnert, die zur Vertheidigung der beklagten Nachlaßmasse dienliche Behelfe dem bestellten Kurator mitzutheilen und überhaupt das dießfalls Erforderliche rechtzeitig vorzukehren, und dieß um so sicherer als sie sonst die Folgen der Verabsäumung sich selbst zu zuschreiben haben werden

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Starosol 30. September 1870.

(132 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 377. Od 1go stycznia 1871 ustanowiono należytość jezdną od jednego konia i pojedyńczej stacyi pocztowej podług byłych obwodów, jak natępuje, a mianowicie w obwodach:

a) W Wadowickim i Sandckim na	1 zł. 40 kr.
b) w Krakowskim, Tarnowskim i Sanockim na	1 „ 27 „
c) Rzeszowskim, Przemyskim, Żółkiewskim, Złoczowskim i Brzeżańskim na	1 „ 17 „
d) Lwowskim, Samborskim, Stryjskim Stanisławowskim i Kołomyjskim na	1 „ 21 „
e) Tarnopolskim i Czortkowskim na	1 „ 11 „
f) a w Bukowinie na	1 „ 19 „

Co się do publicznej wiadomości z tą uwagą podaje, że wozowe, poczesne i należytość za smarowanie wozów niezmienione zostały.

C. k. krajowa dyrekcya poczt.

We Lwowie, dnia 9. stycznia 1871.

Kundmachung.

Nr. 377. Vom 1. Jänner 1871 wurde das Postrittgeld für ein Pferd und eine einfache Post nach den bestandenen Kreisen wie folgt festgesetzt, und zwar in den Kreisen von

a) Wadowice und Sandec mit	1 fl. 40 kr.
b) Krakau, Tarnów, Sanok mit	1 „ 27 „
c) Rzeszów, Przemyśl, Żółkiew, Złoczów und Brzeżan mit	1 „ 17 „
d) Lemberg, Sambor, Stryj, Stanislau, Kołomea mit	1 „ 21 „
e) Tarnopol, Czortków	1 „ 11 „
f) und in der Bukowina	1 „ 19 „

Was hiemit zur öffentlichen Kenntniß mit dem Bemerken gebracht wird, daß das Wagen-, Trink- und Schmiergeld unverändert bleiben.

Von der galiz. k. k. Post-Direction

Lemberg, am 9. Jänner 1871.

(133 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 675. Od 1go stycznia 1871 ustanowiony eraryalny urząd pocztowy w Kołomyi będzie upoważnionym od 15go stycznia 1871 przyjmowanie i wypłacanie przekazów pocztowych zwykłych asygnat pieniężnych do sumy włącznie 1000 zł., asygnat telegraficznych zaś do sumy 500 zł. w końcu do przyjmywania zwykłych asygnat do Wiednia i Pesztu do sumy 5000 zł. z uwzględnieniem dotyczących norm, uskuteczniać.

To rozporządzenie wysokiego c. k. ministerstwa handlu z dnia 7go b. m. l. 42/1 podaje się niniejszem do publicznej wiadomości.

C. k. kraj. Dyrekcya poczt.

Lwów, dnia 12. stycznia 1871.

Kundmachung.

Nr. 675. Das mit 1ten Jänner 1871 activirte Aerarial-Postamt in Kołomea wird vom 15. Jänner 1871 ab, zur Annahme und Auszahlung von gewöhnlichen Geldanweisungen bis zum Betrage von einschließlich 1000 fl., dann von telegraphischen Anweisungen bis einschließlich 500 fl., endlich zur Annahme gewöhnlicher Anweisungen nach Wien und Pest im Betrage bis einschließig 5000 fl. unter den im Allgemeinen festgesetzten Bedingungen ermächtigt.

Welche Verfügung des hohen Handelministeriums vom 7ten d. Mts Z 42/1 zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

K. k. galiz. Post-Direktion.

Lemberg, am 12. Jänner 1871.

Z drukarni E. Winiarza.